

Nowa Reforma wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych
Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
W miejscu	16 zł w a.	8 zł w a.	4 zł w a.	1 zł 35 ct
Na prowincyi, z przesyłką pocztową	20	10	5	1 70
W Państwie Niemieckim	24	12	6	2
Do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcaryi, Turcji i innych krajów	28	14	7	2 35

Polscy numer kosztuje 8 ct., z przesyłką pocztową 10 ct. — we Lwowie w Biurze dziennikarskim A. Oleszwickiego ul. Kilińskiego 2 i Piana, ul. Karola Ludwika 9, do soboty po 8 ct.
 Prenumeratę przyjmuje się tylko za cały miesiąc.
 Listy i pieniadze i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nad wysłać franco do Administracji Nowej Reformy w Krakowie. — Listy reklamacyjne nieopieczają tożsamość nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów niestankowanych nie przyjmuje się.
 Będącymi nadawcami Redakcja nie swraca.
 Adres Redakcji i Administracji: Ulica św. Jana Nr. 13.
 Telefon Nr. 41.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:
 samiejseow: Administracja Nowej Reformy i wszystkie urzędy pocztowe; mlejseow: Administracja Nowej Reformy. — Magazyni nowości F. A. Grigara i Główna trafikowa w Ryku. — Agencja J. Hossesa i A. Salomonowej, Pias Maryski, 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukiennice. — Handel Kretschmera, Rynek. — Handel J. Ekiera, ul. Karmelicka, 18. **Zamiejseow prenumeratę i ogłoszenia** przyjmują Biura dzienników: **We Lwowie** Ludwik Plohn, ul. Karola Ludwika 11. — **W Tarnowie** Józef Piaz. — **W Przemyśle** Heesle. — **W Jarosławiu** Krzyżanowski. — **W Wiedniu** pp. Hasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bayliel i Wrocławiu). — A. Opelik, R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymburze). — **Herman Goldschmidt, M. Duke, H. Schalek, J. Danneberg.** — **W Paryżu** Societe Mutuelle de Publicite A. Lorette, directeur, Rue Osmartin 61.
Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit), za pierwszy raz 10 ct., za każdy następnny raz po 5 cent. — **Nadawane** po 30 centów od wiersza za każdy raz. — **Nekrologia** po 16 ct. od wiersza. — **Głosy publiczne** po 50 ct. od wiersza. — **Zastawniki do Nowej Reformy** (prospekta, cyrkularne, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 1 str. od 100 ogrem. dla samiejseowych, a 50 ct. od 100 ogrem. dla miejscowych prenumerat. Należność uprasza się naprzód nadać przekasem pocztowym.

Z Rady państwa.

Znaczące mowy wygłoszono na obu czwartkowych posiedzeniach Izby poselskiej. Steinwender zapowiedział w imieniu niemieckiej partii ludowej, że stronnictwo jego do żadnej sprawy nie przyłoży ręki, dopóki nie będzie uchwaloną ustawa językowa. Jest to żądanie wprost śmieszne, bo ustaw nie uchwała się na posiedzeniu, a na żądanie pierwszego lepszego stronnictwa. Na pierwszy plan wybiła się jednak mowa Dipauliego, która zirytowała srodze Niemców opozycyjnych, gdyż przyniosła im zapewnienie, że do rozłamu w katolickim klubie ludowym nie przyjdzie, a cały ten klub nadal należeć będzie do większości. Wreszcie nie bez politycznego znaczenia była polonika, jaka się rozwinęła na wieczornym posiedzeniu Izby między Wolfem a postami z niemieckiej partii ludowej i postępowej. Obie te partie wyraźnie odsunęły się od awanturnych i bezcelowych planów Wolfa, który osławiona jedność niemiecka w ten sposób rozumie, aby wszyscy tylko jego trąby słuchali. Ten teroryzm Schoenererowski-pruski sprzykrzył się już opozycji niemieckiej.

We czwartek Izba poselska odbyła dwa posiedzenia. Na ranem wybrano sekretarzy Izby i roztrząsano oświadczenie hr. Thuna, na wieczornym uskuteczono wybory do delegacji wspólnych.

Sekretarzami wybrani zostali: dr. Duleba, Merunowicz, Budig, Deym, Ehrenfels, Horzica, Pfersche, Pogacnik, Stojan, Schuklje, Tusel i Weiskirchner. Kwestorami wybrano: hr. Vettera i Vukowicza.

W dyskusji nad oświadczeniem rządu hr. Thuna zaznaczyła stanowisko swoje niemiecka partia ludowa. Rzecznik jej dr. Steinwender dowodził, że hr. Thun w oświadczeniu swoim nie dał żadnych wskazówek co do celu i drogi swojej polityki, pomimo, że wie on dobrze, czego chce i do czego dąży lud niemiecki w Austrii. „Chcemy — rzekł mowca — wyjaśnienia co do najważniejszych kwestyj teraźniejszości (Potakiwania w lewicy), które załatwione być muszą, jeżeli wszystko niema być narazem na wieczną katastrofę.“ (Zywe potakiwania w lewicy.) Nie mam tutaj na myśli rządu, który może się cofnąć, ani stronnictw, które się zmieniają, lecz rzeczy, które pozostają: lud i państwo. Zapytuję więc prezydenta ministrów w imieniu moich przyjaciół: jakie zajmują stanowisko wobec ustawodawczego uregulowania stosunków językowych? (Głosy z lewicy: To rzecz główna.) A nie mam zamiaru dowiadywać się tutaj, co chciałby zrobić hr. Thun, gdyż i hr. Badeni i hr. Gautsch chcieli także przeprowadzić ustawę językową w miejsce rozporządzeń. My zapytujemy wprost: Czy hr. Thun ma zamiar w miejsce rozporządzeń językowych dać ustawodawcze uregulowanie kwestyi językowej, odpowiadające prawom niemieckiego ludu, — czy ma zamiar uczynić to natychmiast, lub nie? Jest bowiem rzeczą postanowioną, że dopóki z tą kwestyą nie zrobi się porządku, to nie damy ani rekrutów, ani budżetu, ani jakiegokolwiek ugody, — jednym słowem nie damy niczego, czego państwo potrzebuje. Nie mówię tutaj zresztą p. prezydentowi gabinetu nic nowego, gdyż to samo powiedziałem mu 14 marca, gdy mnie do siebie wołał. Niech więc nie

ludzi się tem, że teraz panuje względny spokój w parlamencie, gdyż byłoby złudzeniem niebezpiecznym: my nie chcemy przed czasem wystrzelać prochu, nie chcemy bowiem przeszkodzić rozprawie nad programem hr. Thuna i utracić naszych wniosków o rozporządzeniach językowych.

Więcej dzisiaj i w dniach najbliższych będzie prawdopodobnie spokój w parlamencie, ale nie trzeba z tego czerpać nadziei, pozbawionych podstawy. Stanowisko nasze jest jasno określone, nie my, lecz rząd wybrał wprawdzie chwile, kiedy przywrócić należy uregulowane stosunki parlamentarne. Dopóki poza ten punkt się nie ruszymy, jest właśnie zbyt późno o jakichkolwiek innych rzeczach rozprawiać. Rząd mówi nam o prawie, porządku i powadze państwa. Te same hasła proklamować musi każdy rząd, bo żaden nie może przepaść niesprawiedliwości, nieporządku i podkopania powagi państwa.

Mowca kończy następującą apostrofą: Chcemy pracować i sądzić, że praca ta najwięcej przyczyni się do złagodzenia przeciwności, lecz praca ta nie może się rozpocząć, dopóki ludowi niemieckiemu nie będzie wymierzona sprawiedliwość. (Okłaski z lewicy.)

Następnie zabrał głos Dipauli. Słowa — rzekł on, — którymi prezydent ministrów powitał parlament, mogą wywołać jedynie uczucie pewnego niezadowolenia, bo nie ma w nich objaśnienia, w jaki sposób rząd zamierza swe plany przeprowadzić. Stronnictwo mowcy nie zostaje w żadnym związku z rządem, który swą większość wiecześnie nie posiada. Mowca przechodzi do niektórych punktów oświadczenia hr. Thuna i mocno krytykuje sposób przeprowadzenia nowych ustaw podatkowych, wyrażając żal, że z obecnym ministrem skarbu przeciw nim nie głosował.

Następnie zwrócił się Dipauli do kwestyi ugody z Węgrami, zaznaczając konieczność załatwienia jej przez parlament. Zdaniem jego, dopiero ponad 55% kwoty wydatków wspólnych, płaconych przez Węgry, mogłaby być mowa o ulżeniu ciężarów, jakie niesłusznie ponosi Przedziaławia. Zresztą łatwo dałoby się ponieść nawet większe ofiary, gdyby można było spodziewać się, że ich rezultatem będzie utworzenie rzeczywiście wspólnej monarchii, co wobec zachowania się Węgrów jest teraz niemożliwem.

Prezydent ministrów mówił o „złagodzeniu przeciwności narodowych“. Mowca jest także za to, lecz nie ma na tym punkcie żadnych złudzeń, a twierdzenie p. Steinwendera, który jest zdania, że istnienie parlamentu zależy będzie od załatwienia kwestyi językowej, jest nieusprawiedliwionem, bo kwestyi tej przedko nie da się załatwić. Najgorętszym życzeniem mowcy jest, aby parlament wybrał stałą komisję, która poczyniłaby potrzebne kroki przedwstępne do rozwiązania tej kwestyi. Stronnictwo mowcy, pomimo że należy do większości, w kwestyach narodowych zastrzega sobie zupełną swobodę. Mowca żąda, aby uchwalono ustawę językową, przez co rozporządzenia administracyjne w tej sprawie stracą swoje znaczenie, bo samo zniesienie rozporządzeń językowych, bez wydania ustawy parlamentowej, byłoby jednostronnem załatwieniem sprawy.

Co się tyczy stanowiska własnej partyi, to nie należy, zdaniem mowcy, o tem zapominąć, że stoi ona zawsze na czysto niemieckim

i katolickim gruncie i że zachowanie się posłów niemieckich w parlamencie, należących do innych stronnictw, przyczyniło się więcej, niż zachowanie się posłów słowiańskich, do upadku znaczenia żywiołu niemieckiego w Austrii. Katolicka partia ludowa, jako taka, nie zna ludów o mniejszej lub większej wartości (ungleichartige Völker). Rozporządzenia językowe były wprawdzie czemś bardzo nierozważnym, nie można jednak twierdzić, aby naruszyła ustawy zasadnicze państwa, i dlatego stronnictwo mowcy nie oświadczyło się za postawieniem ministrów, którzy je wydali, w stan oskarżenia.

Ciągle łatanie za pomocą rozporządzeń nie pomoże Austrii; trzeba raz wnieść się do pracy ustawodawczej. Austria nie może być ani państwem słowiańskim, ani niemieckim, lecz musi być państwem narodowociem.

Zwracając się do innych stronnictw niemieckich w Izbie, zaznaczył Dipauli, że gdy onego czasu postawił wniosek językowy, to nie miał wcale na myśli mieszać do polityki kwestyi narodowociowych lub wyznaniowych. Jego stronnictwo — jako katolickie — w chwilach największego nawet rozamiętnienia politycznego zachowywało zimny sąd o rzeczy. Największy zarzut, jaki spotyka stronnictwo mowcy, jest ten, że gdy Słowianie, pomimo różnic wyznaniowych i narodowociowych, potrafili się zjednoczyć, to Niemcy nie mogą do tego doprowadzić. Faktem jest jednak, że nie katolicka partia ludowa odsunęła się od innych stronnictw niemieckich, lecz że one to względem niej uczyniły. Największym nieszczęściem jest, jeśli się chce stosunki austriackie sądzić z czysto narodowego punktu widzenia. Austria nie może być państwem niemieckim, ale państwem niemieckim, a nie państwem niemieckim.

Dawna koalicja miała tę złą stronę, że wobec pojedynczych stronnictw występowała wrogo — obecna większość tej wady nie posiada, a przyjmie chętnie do swego grona każde stronnictwo, które chce współdziałać dla dobra państwowej idei austriackiej.

Cała dzisiejsza sytuacja polityczna i ukształtowanie się stosunków handlu światowego, wymagają, aby rządy i parlamenty, więcej niż kiedykolwiek, zajęły się kwestyami ekonomicznymi. Przedstawiciele katolickiego stronnictwa w Izbie nie powinni brać na siebie odpowiedzialności za powstrzymywanie tej pokojowej pracy.

Rozprawy przerwano odczytaniem nagłych wniosków i interpelacji. Z posłów galicyjskich ks. Tania czkiewicz zainterpelował ministrów spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i ministra dła Galicji, czy i o ile przyczyni się zamysł rządu do złagodzenia nędzy, panującej wśród ludności w Galicji.

Posiedzenie wieczorne rozpoczęło się o godzinie 5 1/2. Minister sprawiedliwości wniósł przedłożenie w sprawie katastralnego podziału gruntów.

Wolf i tow. zgłaszają nagły wniosek z wezwaniem do rządu, aby natychmiast zniósł rozporządzenie ministerstwa oświaty z dnia 5 lutego b. r. w sprawie szkół wyższych i natychmiast odwołał relegacje i kary dyscyplinarne, nałożone na studentów z powodu ruchu, wywołanego przez zakaz noszenia odznak burzowski.

Potoczek i tow. domagają się w nagłym wniosku zaprowadzenia ustawy o przymusowym ubezpieczeniu od ognia.

Po interpelacjach, jakie wniósł dr. Sylwester (w sprawie nowej procedury cywilnej), Holanasky (w sprawie ochrony czeskich mniejszości w miastach niemieckich) i Spincierz (w sprawie nadużyć podczas wyborów gminnych w Istrii) — przystąpiono do wyboru deputacji kwotowej. Wybrani zostali: Dawid Abrahamowicz, Jaworski, Ebenhoch, Forst, Janda, Menger, Povsze, Schweigel, Steinwender i hrabia Zedtwitz.

Następnie przystąpiono do wyboru członków delegacji. Zabrał tu głos dr. Steinwender i oświadczył, że ponieważ postawiony na ranem posiedzeniu wniosek o odroczenie wyboru do delegacji upadł, przeto imieniem swego stronnictwa zaprotestować musi, aby delegacje przedtem się zebrały, zanim oznaczona będzie wysokość kwoty. Tylko na podstawie tego zastrzeżenia stronnictwo mowcy weźmie udział w głosowaniu.

Wolf oświadcza, że w wyborach do delegacji Schoenererowcy udziału nie weźmą, albowiem uważają oni ten akt za niedorzeczność tak długo, dopóki cała ugoda załatwiona nie będzie. Delegacje stanowią integralną część dualizmu. Jak długo stosunek do Węgier nie będzie wyjaśniony przez oznaczenie kwoty, stronnictwo mowcy nie może brać udziału w wyborach do delegacji. „Także, jak długo istnieją rozporządzenia językowe — rzekł Wolf — nie zaprzestaniemy jak najostrożniej obstrukcji. Udział w wyborze do delegacji, jest usługą dla rządu (Zywe zaprzeczenia na lewicy i wolania: Oho!), któremu przedewszystkiem na tem zależy, aby „dostać“ delegatów. Nie mamy żadnego powodu, aby takie usługi rządowi wyświadczać, tem bardziej, że czujemy się związani przysięgą, złożoną w Chebie, Celowcu i Wiedniu. Uwagi w końcu za hańbę, że część posłów niemieckich z Czech zawarła kompromis z postami czeskimi w sprawie wyboru do delegacji. (Okłaski u Schoenererowców — protesty z lewicy.)

Mimo tych głosów Wolfa i Steinwendera wybory do delegacji uskuteczono. Wybrani zostali:

Z Galicji: Dawid Abrahamowicz, Barwiński, Chranowski, Dzieduszycki, Jaworski, Ma deyski, Rutowski; zastępcami: Czech i Lewicki. Z Czech: Arentthal, Janda, kaftan, Kramarz, Mettal, Nitsche, Pacak, Pergelt, Schuecker, Zedtwitz; zastępcami: Urdzal i Peschka. Z Dalmacji: Bulat; zastępcą: Pericz. Z Austrii Dolnej: Aksmann, Bielohlavek i Kienman; zastępcą Jaks. Z Austrii Górnej: Hayden, Zaunegger; zastępcą: Plass. Z Salzburga: Tusel; zastępcą: Hözl. Ze Styrii: Sturgkh i Hochenburger; zastępcą Wolfhard. Z Karyntyi: Tschernigg; zastępcą Lemisch. Z Krainy: Pogacznik; zastępcą: Ferjanicz. Z Bukowiny: Wassilko; zastępcą: Winnicki. Z Moraw: Stransky, Zaczek, Chiari i Kuebeck; zastępcami: Goetz i Vychodil. Ze Śląska: Haase; zastępcą: Hofmann. Z Tyrolu: Barzanella i Grabmayr (dr. Kathrein upadł); zastępcą: Panizza. Z Vorarlbergu: Thurnher; zastępcą: Loser. Z Istrii: Bartoli; zastępcą: Rizzi. Z Gorycji: Verzegnassi; zastępcą: Zanetti. Z Tryestu: Angeli; zastępcą Mauroner.

Po uchwalonym wyborze zgłosili się do głosu posłowie Kaiser z niemieckiej partii ludowej i Pergelt z łona niemieckich postępowców. Kaiser odparł zarzuty Wolfa, stawiane tym

posłom niemieckim, którzy biorą udział w wyborze do delegacji. Nie jest to żadną usługą dla rządu i ubolewać nad tem należy, że jedno stronnictwo niemieckie przeciw drugiemu nieuzasadnione podnosi zarzuty, które nie stoją w związku z wspólnymi dążeniami Niemców. (Potakiwania z lewicy.) Rząd i większość parlamentarna żadnych nie odnoszą korzyści, jeżeli opozycja wchodzi w szeregi członków delegacji, lecz i owszem dobrze będzie, jeżeli i w delegacjach reprezentowane będą słuszne interesy narodu i wyborców niemieckich. Mowca podnosi, iż delegacje wspólne nieraz są jedyną areną, na której ważne sprawy wytoczyć można, jak to było w grudniu roku zeszłego z awanturami w Graecu. Poseł Turck, aczkolwiek Schoenererowiec, brał także udział w zebraniu posłów śląskich, dla omówienia wyborów do delegacji, a zeszłego roku, wśród takich samych stosunków parlamentarnych, w samych nawet wyborach brał udział. (Okłaski z lewicy.)

Pergelt również zaprotestował przeciw temu, jakoby udział w wyborach delegacyjnych był usługą, wyświadczoną rządowi. Przeciwnie idzie o to, aby w wyborach tych jak najwięcej uzyskać mandatów dla delegatów niemieckich. (Potakiwania na lewicy.) Delegacje są parlamentarną korporacją, w której bronie można zagrożonych interesów Niemców w Austrii.

Wolf i ministrowi wojny miliony uchwalali! Hofmann-Wellenhof (niem. stronnictwo ludowe): Myśmy milionów nie uchwalali. Wstępowaliśmy tam w obronie interesów niemieckich.

Kaiser: Myśmy za tem nie głosowali. Dr Pergelt: Delegacje są miejscem, gdzie możemy występować za serdecznym życzeniem narodu niemieckiego, za związkiem austriacko-niemieckim. Gdyby się Niemcy z delegacji usunęli, to prawica zawiadłaby zupełnie twierdzą. Hofmann-Wellenhof: Nie opuszcza się placu boju, ale się walczy!

Dr Pergelt: Czechi wybierają 10 delegatów; większość tu nie ma ani strona niemiecka, ani czeska, zwycięstwo zależy od stanowiska wiernokonstytucyjnej wielkiej własności w Czechach. Ponieważ ta obecnie skłania się ku Czechom, przeto oni mają większość. Poseł Wolf nie odpowiedział zapatrywaniom swych wyborców, skoro niemieckich posłów w tej sali wobec przeciwników politycznych obrzucił obelgami. (Huczenie okłaski z lewicy.)

Wolf żałuje, że z powodu przemowy Kaisera i Pergelta, zmuszony jest poruszać tu w Izbie kwestyje, które stanowią wewnętrzna sprawę opozycji niemieckiej. (Wolanie: najprzód rzecz obelgi.) Mowca zastrzega się przeciw temu, jakoby jego przyjaciele złamali solidarność narodową. (Zywe wolanie z lewicy: nie po raz pierwszy.) Stanowisko mowcy i jego stronnictwa wobec wyborów do delegacji pochwali większość wyborców niemieckich (Protesty i śmiechy z lewicy). Większość wyborców niemieckich z Czech kompromis posłów czeskich i niemieckich w sprawie wyborów delegacyjnych uważać będzie za hańbę i odstąpienie od przysięgi, złożonej w Chebie. Jestto błądem zapatrywaniem, że w delegacjach można zastępować interes Niemców; delegacje zabrały nam wielką część praw naszych, uchwalając ministrowi wszystko, czego tylko zażąda.

Hofmann: Opozycja nic mu nie uchwałała. Wolf... a parlament tylko schodzi na to, że uchwała podatki i przyciska do niemożliwości śrubę podatkową. Nie złamaliśmy solidarności,

Emma Jeleńska.
PANIENKA.
 POWIEŚĆ.
 37 (Ciąg dalszy.)
 Ona tylko co wróciła na swoje miejsce zmęczona trochę, z wirem w głowie; pierś jej podnosiła się w przyspieszonym tempie pod gładką materją stanika, a koronkowa kryza u szyi drżała lekko; kilka wędzących fiołków, które miała u sukni, wydawały zapach nader silny.
 — Służę pani.
 — O, zaraz, zaraz, niech odetchnę.
 I rękę przyciskała do serca. Rozbawiona była, cała różowa od ruchu i gorąca.
 — Niech pan minutkę poczeka, bo nie mogę złapać tchu... zresztą już.
 I wstała, podnosząc rękę na jego ramie, dając mu się objąć i unieść. Przycisnęła ją do siebie i silnym ramieniem opasała. Czuł na swem ramieniu ciężar jej ciała. I lecieli tak razem, bez wysiłku, bez trudu, jakby zrosnieni w jedną całość, poruszając się rytmicznie. Światła, twarze ludzkie, inne pary wirowały koło nich, zlewając się w jakiś chaos, a oni lecieli, jakby w jakimś dal nieznanym, w jakimś przestrzeni. Nie czuli posiadzki pod nogami, nie czuli zmęczenia, nie nie słyszeli prócz dźwięków muzyki i bicia swych serc. Leon coraz moeniej przyciskał dziewczynę do siebie. Gdy wreszcie odprowadził ją na miejsce i usiadł przy niej, białdy był i pot kroplami osiadł mu na czole. Jadwisia miała trochę zamglone oczy i nie mogła znowu tchu złapać.
 — Ach, jak pan tańczy! Doprawdy, nie myślałam...

— Pani lubi walczyć?
 — O, bardzo! Mazur śliczny, i nasz, ale ja, przynajmniej, wolę walczyć, bo mnie upaja tak rozkosznie.
 I głowę odrzucała w tył i przyrykała oczy. A Leon, patrząc, myślał:
 — Ależ ona ślicznitka dzisiaj! I prawdziwa kobieta; hm! kto ją zobudzi, nie pożałuje.
 Czas schodził wesoło. Panny bawiły się doskonale.
 Było dobrze po północy, gdy zaczęto myśleć o wyjździe. Jadwisia słówko szepnęła pani Alfredowej i poleciła lokajowi, aby konie zaprzęgało.
 Tymczasem gości zaproszono znowu do jadalnego pokoju, gdzie była przygotowana zimna kolacja à la fourchette i gdzie podawano na srebrnych tacach herbatę. Panowie rzucili się do przekąsek.
 Pan Czesław, korzystając z zamieszania, zbliżył się do Jadwisii, stojącej trochę na uboczu z filiżanką w ręku.
 — Mam pani coś zakomunikować — rzekł, nachylając się ku niej, coś, co panią zainteresuje.
 Jadwisia podniosła na niego oczy.
 — No, proszę się domyśleć — rzekł, obejmując ją wrokiem, z uśmiechem na ustach.
 — O, ja jestem niedomyślna — odparła, a w głosie czuć było trochę niepokoju. — Niech pan lepiej powie odrazu, co złego może?
 — Nie, nie złego, coś trudnego może, ale nie złego. Nie pamięta pani, o czem wczoraj mówiliśmy nad rzeką — i widząc wzrastające w jej oczach zakłopotanie, dodał — i co panią tak poruszyło?
 — Ach, o Muchowiczach — zawołała Jadwisia — pamiętam, więc cóż?... Może już sprzedane?

— Nie, pani — odparł Czesław — dzięki pani wcale sprzedane nie będą.
 — Jakto? nie rozumiem.
 — A tak. Po powrocie z Hrabowa długo się nad tą kwestyą zastanawiałem. Oburzenie pani i mnie się udzieliło, żal pani nad tym kawałkiem naszej ziemi, osądzonym na zaturę i mnie przejął. Miałem dziś z bratem długą rozmowę, starałem się go przekonać, że nie może się oddać. On to sam czuje, ale nie może zważyć wstrętu do gospodarstwa, chce się przenieść za granicę, mieć dochód stały i określony. Przytem ulega poglądom żony.
 Pan Czesław przerwał na chwilę i patrzył na Jadwisie.
 — Więc — spytała.
 — Więc zdecydowałem się wziąć Muchowicze w dzierżawę i płacić mu tyle, ile sobie życzy.
 Przez chwilę milczeli oboje. Jadwisia ze spuszczonemi oczyma stała przed nim w zamyśleniu, dziwnie miło zrobiło jej koło serca, wielka radość ją ogarnęła.
 — Wie pan — rzekła — że za to z pewnością Pan Bóg panu pomoże, pan postępuje tak poczciwie, że...
 Urwała. On zaś odezwał się:
 — Chciałem zaraz o tem pani powiedzieć, panno Jadwigo, bo jeśli w tym razie postąpiłem, jak się należało, to zawdzięczam to pani. Nie chciałem brać tego ciężaru na siebie, jako interes, to nie warto. Przytem mam i tak już aż nadto roboty. Ale pani mnie wczoraj przekonała, że to mój obowiązek, więc cóż robić? Biore, może jakoś podolałam.
 — O, tak, z pewnością, pan sobie poradzi. Dziękuję, że mi to pan powiedział. Bardzo to wielką radość. Szkoda, że pan Filip nie zostaje, ale może Cezarek wróci, jak dorośnie, a w rękę

ku pauza to nie zginie. O, pan bardzo dobrze zrobił.
 Czesław się uśmiechnął.
 — Nie wiem, jak moja kieszeń na tem wyjdzie, ale tymczasem uznanie pani daje mi wielką otuchę i nadzieję.
 Czesław urwał, jakby mu trudno było dalej mówić. Jadwisia w tej chwili przypomniała sobie wczorajszą jego ton i własne obawy. Strach ją znowu ogarnął. Trzeba stać wybrnąć jak najprędzej i zakończyć to sam na sam.
 Więc z wypróżnioną filiżanką zrobiła ruch ku reszcie towarzystwa. Pani Alfredowa żegnała się już z gospodarstwem.
 Nastąpiły ukłony, uściski i wielki ruch w przedpokoju; potem lokowanie się w powozach, otulanie płedami i okrzyki: „Dobrej nocy i do widzenia!“
 Nakoniec ruszono z powrotem do Hrabowa.
 XI.
 Święta minęły, goście się rozjechali, kości od święconego zakopano na czterech rogach poletków, aby od gradu ochraniały i wszystko wróciło do porządku.
 Roboty wiosenne pochłonęły myśl i czas wszystkich gospodarzy, więc nikt nie wychylał się z domu, nikt nie przyjeżdżał do Hrabowa.
 Nawet chorować przestano i Kański nieraz w bezczynności spędzać musiał dni.
 Gniewało go to i drażniło, żałował młodych lat, które tak marnie schodziły, kłął los swój i niesprawiedliwość przeznaczenia, a na pociechę oddawał się z panem Onufrym studjom botanicznym, albo grał w winta z pisarzem włociańskim i akcyzkiem.
 Chodził też dużo, najczęściej samotnie, nad brzegiem Prypcy, z papierosem w ustach, którym się bronił od komarów.

Dnie stawały się coraz dłuższe, coraz cieplejsze wieczory.
 Wiosna zazieleniła się wszędzie, kwiatami zasypując świat.
 Jabłonie, jakby śniegiem pokryte, rozsyłały dokoła przenikliwą woń.
 Bzy zakwitły, a potem i róże wychylały się począty ku słońcu.
 Łąki były całe złote od złotych kwiatków, albo się srebrzyły białymi puchami.
 Roboty wszędzie szły rażno i wszędzie, gdzie okiem rzucić po polach, lub ogrodach, dostrzegało się chłopskie ramiona, białą koszulą pokryte, schylone ku ziemi.
 Ale i wesołość szła z robotą w parze.
 Śpiew dźwięczał w powietrzu, a w ciebie wieczory zewsząd leciały pieśni.
 Wielki urok szedł od tej wiosny polskiej, słodycz niezmierna rozlewała się na serca ludzkie i koła niepokoję, łagodziła nerwy.
 Leon czuł to na sobie.
 Działo się z nim coś nowego, coś, czego nigdy nie bywało dawniej.
 Mógł godzinami zatapiać się w wieczornej ciszy, wpatrywać się w lot jaskółek nad rzeką, śledzić, leżąc na trawie, pochód chmur na niebie, błąkać się przy świetle księżycy.
 Mógł przestać myśleć o sobie, o tej przyszłości, która sobie rozi, o wszystkim, co go dotąd zajmowało, mógł zapominać się przez dni całe, a wówczas nie było mu źle.
 Czasem tylko ogarniała go nuda rozpaczliwa, ale częściej tęsknota jakaś za czemś niejasnym, nieznanym, — smutek i żalność ogromna.
 (C. d. n.)

(Protesty z lewicy i wolanie: oho!) a sąd zostawia wyborcom naszym. (Głosy z lewicy: I my także).

P. Steiner (antysemita): Trzeba było wybrać Wolfa członkiem delegacji, a siedzibę cicho!

Pod koniec posiedzenia zgłoszono szereg wniosków nagłych i interpelacji.

Lewicki, Znamierski i tow. domagają się zniesienia cen soli, zniesienia stempla dziennikarskiego i zakazu kolportażu.

Bojko i tow. interpelują ministra rolnictwa w sprawie dostawy mięsa dla załogi lwowskiej.

Szajer domaga się w nagłych wnioskach złączenia rądy w powiecie kolbuszowskim, rewizji katastru gruntowego, przymusowego ubezpieczenia ludności wiejskiej w Galicyi, zniesienia rewizorów bydła w galicyjskich powiatach granicznych, ustanowienia urzędowych geometrow przy sądach powiatowych i zniesienia cen soli.

Na tem posiedzenie przerwano. Następne odbędzie się we wtorek. Na porządku dziennym dalszy ciąg rozpraw nad oświadczeniem hr. Thuna i pierwsze czytanie wniosków Kaisera (niemieckie stornietwo ludowe), Pergelta (niem. postępowie) i Riegera (socyalista) o postawienie hr. Badeniego w stan oskarżenia za zajęcia w parlamencie w listopadzie roku ubiegłego.

Korespondencya „Nowej Reformy”.

Wiedeń, 25 marca.

() Od dwóch dni już przypatruję się z galerji posiedzeniu parlamentarnym i, przecierając oczy, pytam się sam siebie, czy to ta sama Izba, która wrzała niedawno jeszcze od kłótni karcernej, słuchała brutalnych obelg Wolfa i pijanego Schönerera, i głosowała w nieskończoność nad niczem. Obecnie zawiął jakiś duch pokojowy, powstała atmosfera łagodna, skłaniająca do rozmyślań i refleksyj i, jeżeli pozory nie łudzą, to zdaje się rzeczywiście rozważać brat górę nad namiętnością.

Zasługa w tem przypada w znacznej części Wolfo wi i jego towarzyszyom, nie broni, lecz deszczulek pulpitowym. W chwili, gdy przewodniczący z starszeństwa p. Zurkan, kończąc swoją mowę, wzniósł okrzyk na cześć cesarza, powtórzony przez całą Izbę z zapamiętaniem, — był Wolf na tyle nieprzyzwyczajony, że wyszedł i zatrasnął drzwiami za sobą ostentacyjnie. To gburstwo oburzyło jednych, a ochłodziło cokolwiek drugich, obelgi zaś, miotane w dalszym ciągu tego posiedzenia na prezydenta Fuchsa, czło wieka ogólnie szanowanego, wydały się nawet Niemcom zanadto trywialne i płaskie.

Chórem więc uderzyli na Schönererowców tutejsze dzienniki i cała ta szajka teutońska znalazła się nagle odosobniona; czy na długo, to inne pytanie. W każdym razie jednak zaznaczyć należy, że tymczasem przyszedł do skutku kompromis pomiędzy Czechami a Niemcami w sprawie wyborów delegacyjnych, i że dyskusja nad mową programową hr. Thuna odbywa się spokojnie. Jeden tylko Steinwender, zagro żył w swojej popularności, ratując nadpsuta swoją reputację radykalnymi wnioskami i jeszcze radykalniejszymi mowami. Na tych farbowanych liściach, wyłysanego kompletnie, ale nie w służbie parlamentarnej, profesora, znajdują się tu jednak wybornie i nikt tego tak bardzo sobie do serca nie bierze. *Man muss leben und leben lassen.* o tem p. Steinwender wie doskonale, a jeżeli mimo to, marszcząc czoło, cisną Jowiszowe gromy ku lawom ministerjalnym, to to święte jego oburzenie jest obliczone na efekt u wyborców.

Poznał się na tem najpierw Wolf i nie szczędził mu z tego powodu docinków, a wczoraj nawet wjechał na wszystkie stornietwa niemieckie za to, że wzięły udział w wyborach delegacyjnych. Dotknięci tem do żywego i Pergelt i Kaiser, usprawiedliwiali się na wysięgi, ale nie znaleźli ani łaski ani przebaczenia w oczach „zbuntowanego” tego studenta, jak go trafnie jeden z dzienników tutejszych nazwał.

Mimo tych wszystkich objawów niepodobna jednak oddawać się zbyt różowym w przyszłość nadziejom, bo z góry przewidzieć niepodobna, co dzień następny przyniesie.

Wczorajsza mowa Dipauliego, trzeba przyznać, że bardzo trzeźwa, zgótowała wiele rozczarowania Niemcom, którzy liczyli już na pewne na oderwanie się frakcji tyrolskiej od prawicy. Zrozumiałem jest więc, dlaczego gniawa się tak bardzo *Neue Fr. Presse*, dlaczego „Hamleta z Kaltern” traktuje podobnie jak niedawno prezesa Koła polskiego p. Jaworskiego.

W Kole polkiem odbyły się wczoraj wybory do delegacji, poprzedzone, jak zazwyczaj, gorączkową agitacją. Jest to objaw charakterystyczny a niezapelnienie pocieszający, to gonienie za mandatami komisyjami i delegacyjniami. Gorączka jakaś dziwna obejmuje wtedy wszystkich, zaczyna się *ambitus candidatorum*, obchodzenie przyjaciół i sąsiadów taskawymi, prośby i od bieranie słowa, po cichu, w kącie, kopanie dółków pod niebezpiecznymi współzawodnikami, słowem cała wstrętna akcja przedwyborcza, wychodząca niestety nie zawsze na pożytek sprawy, chociaż na korzyść ambiejnej jednostek.

Z przykrością wyznać trzeba, że i grupa postępowych posłów nie czyni pod tym względem wyjątku. Można z góry bowiem przewidzieć, że jeżeli gdzie, to przy wyborach głosy postępowców się rozbijają, że ten pójdzie do Sasa a ów do Lasa, tak jak każde podrażniona ambicyjka. Zasady zawieszają się wtedy na kolku, aby je w chwili potrzebnej dla siebie, wydobyc z składa rupieci i przedstawić „szanownym wyborcom”, jako standard, którego się zawsze, nawet z poświęceniem bronili. Tymczasem po cichu, tu na gruncie wiedeńskim, kandyduje się do tej lub owej komisji, chociażby przeciw najlepszemu przyjacielowi politycznemu, chodzi się po prośbie o głosy do Stańczyków i partji podolskiej, aby się następnie pochubił sukcesem, zaiste bardzo smutnym.

Posłem z partji ks. Stojalowskiego urzędowano tu za staraniem jednego z dziennikarzy uroczyste przyjęcie. Z pomiędzy członków

Koła polskiego był obecny p. Lewicki, który też polecał opiece ks. Stojalowskiego tutejsze stowarzyszenie rękodzielniczkę polskich „Strzecha”. W kilka dni później został p. Lewicki obrany drugim zastępcą do delegacji, zdaje się zatem, że jego wystąpienie na owym wieczorze zyskało aprobatę Koła.

Z parlamentu niemieckiego.

Drugi dzień obrad nad projektem marynarskim (na posiedzeniu parlamentu we czwartek) przedstawił kilka ważnych momentów, na które warto zwrócić uwagę.

P. Richter w imieniu stornietwa wolno myślącego oświadczył się przeciwko projektowi i stawiając zarzut, że sprawa tak wielkiej wagi, angażująca fundusze państwa na przyszłość, dano do załatwienia ustępującemu parlamentowi, dowodził, że ani flota obecna nie jest tak małą i licha, jak zwolennicy projektu przedstawiają, ani to, co ma się zrobić, nie przyniesie tak wielkich owoców. Niemcy posiadają obecnie dostateczną ilość okrętów do obrony interesów niemieckiego handlu zagranicznego, a i flota bojowa wcale nie jest małą. Mowca uczynił zarzut Rickertowi, że odstąpił od swego poprzedniego zapatrywania, i z przekąsem nadmienił, że projekt marynarski jest jedynie produktem zapału do floty na najwyższym miejscu. Niebezpieczny to objaw, świadczy bowiem o wzmaganiu się ducha wojskowego absolutyzmu. Masa ludu nie stoi za projektem, oznaczającym nieufność do reprezentantów narodu.

Admirał Tirpitz odpowiedział w kilku słowach na wywody Richtera, nadmienając, że sam Richter żądał pewnego i stałego planu, i tą samą myślą powodował się rząd, kreśląc projekt marynarski.

P. Bennigsen, polemizując z wywodami Richtera, zaznaczył, że we Francji i Anglii nie szczeni ofiar na wojsko i flotę, a w Niemczech Windthorst był również za ryczałtowo przyznaniem kredytów na marynarkę i cele wojskowe. Niemcy zrobiły postęp, wzbudzający zazdrość obcych narodów. Eksport i import niemiecki w okresie od 1880 do 1896 roku wzrósł o trzy miliardy, podczas gdy angielski w tym samym czasie wzrósł o jeden miliard. Udział Niemiec w handlu wszechświatowym podniósł się z 9,7 na 10,8 procent, podczas gdy udział Anglii spadł z 23 na 17,5 procent. Wobec tego interes zamorskie Niemiec wymagają poparcia i obrony.

Bennigsen wyraża uznanie stornietwu centrum za jego patriotyczną postawę i powołując się na smutne stosunki we Francji, jakoteż na zamęt, panujący obecnie w Austrii, cieszy się, że w Niemczech panują stosunki uporządkowane, pozwalające stornietwom porozumieć się co do ważnych przedsięwzięć dla dobra Rzeczy niemieckiej. Rozwiązanie parlamentu z powodu projektu marynarskiego byłoby zgubnem; dzisiaj już o tem nie ma mowy, i zawdzięczać to należy w pierwszym rzędzie monarsze, a następnie tym, którzy przyczynili się do pożądanego porozumienia. Mowca przekonywał, że dopiero po przyjęciu projektu marynarskiego, Niemcy staną w stosunkach międzynarodowych groźnym przeciwnikiem i cenym sprzymierzeńcem.

Następnie przemawiał przywódca socyalistów Bebel, oczywiście przeciwko projektowi. Mowca czynił wyrzuty stornietwu centrum za zmianę frontu w sprawie marynarki i przepowiedział temu stornietwu, że stałszy się rządem, zmaleje i skurczy się, jak stornietwo narodowo liberalne. Mowca zaznacza, że żaden parlament nie powinien wiązać się finansowo na tak długi czas; nigdzie w Europie tego się od parlamentów nie żąda, bo też nigdzie rząd nie okazuje tyle nieufności parlamentowi, jak w Niemczech. Dla popierania zaś handlu wszechświatowego istnieje tylko jeden środek: dbać o utrzymanie powszechnego pokoju a zarazem nie drażnić i nie prowokować innych mocarstw przez nowe, wygórowane uzbrojenia. Niemcy powinny o tem pamiętać, a także powinny wiedzieć, że flota niemiecka nie może i nie będzie mogła konkurować z francuską i angielską.

P. Spahn usiłował odeprzeć zarzuty Bebla, czyniło stornietwu centrum. Większość tego stornietwa nie entuzjazmuje się wcale do projektu marynarskiego, lecz stosuje się tylko do wymagań „ciężkiej konieczności”. Po tej dyskusji przyjęto w imiennem głosowaniu §. 1 projektu marynarskiego, obejmujący istotną część projektu, 212 głosami przeciw 139 głosom. Największy telegram, podający wynik głosowania, donosi, że przeciwko projektowi głosowali socyalni demokraci, wolnościeln i niemieckie stornietwo ludowe. Dziwna rzecz jednakże iż telegram ten w liczbie frakcyj opozycyjnych nie wymienia Polaków, a Polacy przeciw postanowili głosować przeciwko projektowi i, jak wiadomo, Koło polskie zdecydowane było wytrwać na tem stanowisku, pomimo usiłowań ze strony rządowej, którzy chcieli skłonić Polaków, aby wstrzymali się od głosowania.

Sprawy miejskie.

(Posiedzenie Rady miejskiej z dnia 24 marca).

Przewodniczył prezydent p. Friedlein. Na wstępie sekretarz przyzywał odczytać treść nadstępujących do Rady piem: Namiestnictwo zawiadamia, że książe-biskupi konsystorz w Krakowie domaga się systemizowania posady wikaryusza przy kościele św. Krzyża. Pismo przekazała Rada sekcjom III i IV. Zarząd Macierzy szkolnej dla Księstwa Cieszyńskiego nadałał podziękowanie za subwencję w kwocie 1000 złr. na stypendya dla uczniów gimnazjum polskiego w Cieszynie. Dyretaryusz magistratu wnieśli petycję o zapomogi z powodu drożyzny. Towarzystwo właścicieli realności w Krakowie uprasza Radę o powierzenie robót przy budowie wodociągów wyłącznie miejscowym siłom inżynierskim, fabrykom i rękodzielnikom. Mieszkańcy Kleparza proszą o utworzenie przejścia pomiędzy ulicą Długa a Biskupia.

R. m. hr. Potocki krótko motywuje wniosek o wyrażenie hołdu papieżowi Leonowi XIII z okazji jubileuszu. Uczynił to już Sejm i inne reprezentacje w kraju. Rada upoważnia prezydenta do wysłania odpowiedniego telegramu.

R. m. dr. Propper prosi, aby Radzie przedstawione zostało sprawozdanie komisji gazowej i zamknięcie rachunkowe zakładu gazowego za rok 1896, dotąd członkom Rady nie doręczone. Wogóle potrzebna jest dyskusja nad takim czynności tego zakładu.

R. m. ks. Bukowski żąda wybrania z 9 osób komisji, która się zajmie sprawami dobroczynności i ubogich w gminie. Utworzenie komisji Rada już dawniej w zasadzie uchwaliła, idzie o to aby ją do czynności powołać. Wybór na razie odczołżyła Rada do końca posiedzenia, — wszakże nie przyszedł do skutku i pp. radcy rozeszli się, nie załatwwszy tej sprawy.

R. m. Schmidt zapytuje o dodatek drożyzniany, przeznaczony nauczycielom miejskim, lecz dotąd niewypłacony. Prezydent odpowiada, że uczyniono już, co należy.

R. m. dr. Propper zapytuje o sprawę targowicy miejskiej dla nieogracznych. Komisja miała co trzy miesiące składać sprawozdanie, tymczasem dwa lata minęło, a sprawozdań owoych nie przedłożono.

R. m. dr. Kohn domaga się, aby konkursy na posady nauczycieli według ustawy były ogłaszane. Obecnie wiele posad nie jest obsadzonych. W szkole na Kleparzu tylko dyrektor i jeden nauczyciel mają posady stałe; reszta prowizoryczna. Interkalarya są zbyt wielkie; należy wpłynąć na okręgową Radę szkolną, aby ogłaszała konkursy.

Z porządku dziennego przystąpiła Rada do końcowych obrad nad preliminarzem budżetu gminy. Tytuł XII, Dotacje dla szkół i zakładów naukowych, referował r. m. Federo wicz. Ogólna suma wydatków w tytule tym wynosi 236.451 złr., mianowicie w wydatkach zwyczajnych 226.384 złr., nadzwyczajnych 10.067 złr., dochody tego działu wynoszą tylko 12.014 złr., niedobór w kwocie 224.447 złr. pokryty być musi z innych dochodów gminy.

Dotacje, udzielone szkołom i zakładom naukowym, są następujące: Szkoła żeńska przy klasztorze św. Tomasza 1200 złr., szkoła żeńska przy klasztorze PP. Augustyanek 1000 złr., szkoła żeńska u Sióstr Miłosierdzia 200 złr., szkoła polskiej w Paryżu 250 złr., Towarzystwo muzycznemu 400 złr., szkole muzycznej 1600 złr., Towarzystwo oświaty ludowej 300 złr., Towarzystwo szkoły ludowej, udział, 10 złr., Towarzystwo gimnastycznemu „Sokol” 500 złr., szkole zręczności 500 złr., Akademii umiejętności 500 złr., fundacyi imienia Kopernika 100 złr., nauczycielowi szkół ludowych emerytura 100 złr., szkole sług na Smoleńsku 300 złr., na nagrody dla sług, uczących się w szkole na Smoleńsku 250 złr., subwencya dla szkoły ewangelickiej 600 złr., subwencya dla Towarzystwa dziennikarzy 50 złr., subwencya dla internatu seminarjum nauczycielskiego żeńskiego 200 złr., subwencya dla Towarzystwa muzyki „Harmonia” 200 złr., subwencya na szkole prania i prasowania Siostrom Miłosierdzia 500 złr., subwencya dla Towarzystwa szkoły ludowej i Koła męskiego 1000 złr., dla szkoły przy Zgromadzeniu Córki Bożej Miłości 600 złr., dla Towarzystwa śpiewackiego „Lutnia” 100 złr., dla gimnazjum żeńskiego w Krakowie 500 złr., dla Towarzystwa miłośników historii i zabytków m. Krakowa 600 złr.

W dyskusji nad tym tytułem dr. Bujwid żądał, aby dla Tow. Szkoły ludowej zamiast udziału 10 złr., przyznano subwencję 300 złr. Wniosek odesłała Rada do sekcji szkolnej.

R. m. dr. Leo postawił wniosek ponownego petycyonowania do ministerstwa, Rady państwa i Koła polskiego o zwolnienie gminy od prestacji na szkole realną, przeszło 4000 złr. rocznie wynoszącej. Wniosek Rada uchwaliła.

R. m. Schmidt domagał się cofnięcia subwencji, udzielanej szkole Córki Bożej Miłości, uważając szkołę za germanizatorską. Po przemówieniu ks. Spisa, który zaprzeczył zarzutom, Rada subwencję pozostawiła, — poczem i tytuł został uchwalony.

Tyt. XIII. Sprawy wojskowe referował r. m. Birnbaum. W bilansie tytuł ten wykazuje w wydatkach 42.065 złr., w dochodach 28.510 złr., niedobór 13.555 złr. Tytuł XIV i ostatni wydatki różne, wykazuje w wydatkach 8207 złr., w dochodach 200 złr. Pozycja 6 na nie przewidziane wydatki posiada kwotę 3657 złr.

Na uchwaleniu tego tytułu zakończyła Rada obrady nad budżetem, który w bilansie ogólnym wykazuje w wydatkach zwyczajnych 1.094.956 złr., nadzwyczajnych 87.892 złr., razem 1.182.848 złr. i takąż kwotę w dochodach. Odbył się jeszcze dalszy ciąg dyskusji nad sprawą zegarów transparentowych elektrycznych w mieście, na które w preliminarzu budżetu figurowała kwota 5000 złr. Wnioskodawca zaprowadzenia zegarów tych dr. Domański żądał, aby tymczasowo chociaż dwa zegary sprawił R. m. Bartoszewicz z werwa wykazywał, iż na zbityk miasto wobec wielu istotnych potrzeb nie może sobie pozwolić a kwota na zegary wobec małego ich pożytku jest za wysoka. Odczytano pismo obywatela p. Aleksandra Sulikowskiego, właściciela zakładu zegarmistrzowskiego, z opinią, potępiającą zegary elektryczne, jako niepraktyczne i źle chodzące. Ks. Bukowski oświadczył, że podziela poglądy p. Bartoszewicza, poczem Rada prawie jednogłośnie skreśliła z budżetu kwotę na owe zegary.

Imieniem połączonych sekcji I i II dyrektor budownictwa p. Wdowiszewski przedłożył wniosek następujący: 1) Rada miasta zatwierdza plan, wypracowany przez budownictwo miejskie na przybudowę dwóch nowych pawilonów w gmachu magistratu, oraz na całkowitą odbudowę realności po śp. Rydzowskim; 2) nowoźnia się sekcja I do wykonania na razie przybudowy dwóch pawilonów na pomieszczenie biur magistratu, ogółem kosztem 130.000 złr.; 3) Poleca się sekcji II, aby obmyślała fundusz na pokrycie kosztów budowy pawilonów.

W dyskusji nad wnioskami r. m. dr. Prop-

per domagał się, aby Rada uchwaliła potrzebę rozszerzenia budynku magistratu, lecz aby plany osobno były zabrane i w przyszłości dopiero przez Radę zatwierdzone. Przemawiali jeszcze pp. dr. Kohn, ks. Bukowski, który wyraził zdanie, iż stan funduszów gminy nakazywałby sprawę odczołżyć, dr. Ponikto, Federo wicz dr. Sejnfeld i referent, poczem Rada wnioski sekcji uchwaliła i na tem zakończyło się posiedzenie.

Losowanie dzieł sztuki.

Wczoraj w południe w salnach wystawy sztuk pięknych w Sukiennicach odbył się doroczny akt rozlosowania dzieł nabytych w roku ubiegłym przez dyrekcję Towarzystwa. Wartość ogólna dzieł tych przedstawia się w kwocie 7720 złr. Nabyto i rozlosowano 51 obrazów olejnych, 11 akwarel, 9 rzeźb i 19 albumów, razem 90 dzieł. Wygranymi na następujące numery akcyj:

- 67 wygrał Zdanowicz Włodzimierz Papięskiego „Za miastem”, wartość 250 złr.
- 87 Sliwicki Józef „Codzienny gość” Malczewskiego, 300 złr.
- 125 Wiciejewski Włodz „Potok leśny” Machniewicza, 10 złr.
- 131 Mirecki Franciszek Album Mickiewicza „Dziady”, 18 złr.
- 133 Hirsztajn Natan „Żyto” Tetmajera, 300 złr.
- 446 Radziszewski Jan „Dziewczyna przy źródle” Alchimowicza, 150 złr.
- 448 Gutkowski Stan. „Przy pracy” Strojnowskiego, 80 złr.
- 482 Dr. Kwaśnicki „Rynek w Bochni” Stasiaka, 120 złr.
- 490 Dr. Dadlez Wilhelm „Przy oknie” Wodzinowskiego, 80 złr.
- 493 Dr. Boczar Stanisław „Chłopka węgierka” popiersie Petridesa, 15 złr.
- 615 Kamionka Anna pastel „Głowa niewiasty” Kochanowskiego, 30 złr.
- 661 Szydłowski Michał „Grajek” akwaforta, 10 złr.
- 739 Makulec „Czytanie listu” szych, 5 złr.
- 911 Gwóźdź Ignacy „Fragm. z Wolnicy” Fabiańskiego, 200 złr.
- 1104 Ks. Mirecki Stan. „Nmf” popiersie Lewan dowskiego, 150 złr.
- 1306 Wybranowski Stan. Album siedmiogrodzkie, 5 złr.
- 1452 Ks. Gryglewski Justyn „Notatki z Afryki” Potockiego, 20 złr.
- 1460 Steczkowski Stan. „Kwiaty i kosiarz” Lisiewicza, 100 złr.
- 1539 Mieszczaniecki Antoni „Mickiewicza popiersie” Błotnickiego, 30 złr.
- 1638 Montwiłł „Z okolic Palerma” Dąbrowskiego, 100 złr.
- 1780 Trzeciak Miecz. „Krajobraz letni” Machniewicza 15 złr.
- 1869 Aksenowicz Teodor „Z Abbazyi” Strazińskiego 100 złr.
- 1968 Mydlarski Tadeusz „Stądnym z Norwegii” Nałecz, 120 złr.
- 2036 Grabowski „Droga do wsi” Pocięchy, 120 złr.
- 2070 Skórzewski hr. Zygmunt „Gospodarz” Żelechowskiego, 200 złr.
- 2082 Scheicher Wacław „Odpoczynek” Kotowicza, 90 złr.
- 2143 Onszkievicz Stanisław „Krzemionki” Wy spińskiego, 150 złr.
- 2194 Ks. Mecer „Pełnia” Grabińskiego, 40 złr.
- 2231 Gótkowski „Chłopka” Aksenowicza, 150 złr.
- 2269 Paszota Józef „Do ślubu” fotografwnra, 5 złr.
- 2342 Dr. Musiał Fr. „Wieczór” Paskiewicza, 275 złr.
- 2389 Dr. Śniadziński Tadeusz Album, 5 złr.
- 2394 Kujawski Józef „Najem robotników” Kochanowskiego, 60 złr.
- 2533 Ks. Mojszykiewicz „Stańczyk” szych, 10 złr.
- 2535 Derfer Paweł „Droga krzyża” Włodarskiego 25 złr.
- 2541 Ks. Czechowski Antoni „Album Matejki, 17 złr.
- 2575 Sławski Józef „Z okolic Paryża” Szermentowskiego, 60 złr.
- 2584 Sołtys Joachim „Z Kobylanki” Kotowicza 25 złr.
- 2609 Adameczyk „Głowa chłopca” Rauchinera, 50 złr.
- 2638 Frankiewicz Fran. „W niedzielę” Dnlebianki, 50 złr.
- 2653 Tułasiewicz Ign. „Głowa starca” Machniewicza, 30 złr.
- 3654 Swinarski T. „Sad” Czajkowskiego, 50 złr.
- 2705 Filschowski Piotr „Z nad stawu” Grabińskiego, 30 złr.
- 2766 Hr. Kossakowska Jadwiga Album Sienkiewicza, 10 złr.
- 2789 Mliki W. „Stańczyk” Rordlicha szych 10 złr.
- 2790 Wierzbicki „Chłop węgierski” popiersie Petridesa, 15 złr.
- 2800 Pałac „Kalwarya” Machniewicza, 15 złr.
- 3138 Skocz Jan „Wnętrze chaty” Maszkowskiego 40 złr.
- 3476 Kochanowski „Przy pracy” Piotrowskiego, 225 złr.
- 3494 Wołski Wacław, „Wydma” Bródzowicza 100 złr.
- 3498 Baranowski Józef popiersie Mickiewicza Błotnickiego, 30 złr.
- 3625 Herman Maryan „Skapiec” Wildtosera, 25 złr.
- 3747 Ks. Strzelczyk Potockiego notatki, 20 złr.
- 3752 Ks. Zawadzki „Pastelnik” Pocięchy, 80 złr.
- 3870 Utko Cesar, Mickiewicz Błotnickiego, 30 złr.
- 3896 Dr. Wurst Adolf „Motyw z Bronowic” Dietricha, 150 złr.
- 3985 Wędrowca redakeya „Deklamator” Czajkowskiego, 25 złr.
- 4055 Elzerberg Henryk „Przed obrazem” Koniu szki, 140 złr.
- 4078 Brandys Wojciech „Jary naddniestrzańskie Makarewicza, 125 złr.
- 4082 Jakubowski „Spotkanie” Papięskiego, 80 złr.
- 4086 Cetnarski Jan „Przy studni” Krzesza, 250 złr.
- 4139 Linderski H. „Zmrok” Mehofera, 200 złr.
- 4176 Moso Antoni „Motyw z ogrodu” Dietricha, 75 złr.
- 4187 Ks. Koleński Antoni „Jeziorno” fotografwura, 15 złr.
- 3201 N. N. Mickiewicza popiersie Błotnickiego, 30 złr.
- 4324 Znamierowski Włodzimierz „Pustka” Janow skiego, 300 złr.
- 4495 Czerski Franciszek „Królowa Niebios” (większy) 20 złr.

- 4505 Zaballo Szymon „Chrystus” Ichnowskiego 40 złr.
- 4547 Żeleski „Z okolic Saleburga” Grabińskiego 30 złr.
- 4554 Chodakiewicz Jan „Chłopcy w zasadce” Lempi ckiej, 75 złr.
- 4609 Rychłowski Feliks „Dziedzic klasztorny” Gramatyki 100 złr.
- 4613 Skotnicki Mickiewicz Błotnickiego, 30 złr.
- 4682 Truszyński Ignacy „Zapal papierosa” Wodzinowskiego, 160 złr.
- 4755 Polaszek Antoni „Bagno” Krzysztalowicza 200 złr.
- 4865 Krokowski Stan. „Zepsuta zabawka” Lempi ckiej, 75 złr.
- 4936 Dr. Szymkiewicz K. „W grudniu” Steinsberga, 150 złr.
- 4939 Zagórzanska „Krowa” gwasz Machniewicza 30 złr.
- 4972 Głazowski Ignacy „Wiatr” popiersie teraco towie Lewandowskiego, 150 złr.
- 4975 Komplex Władysław „Modelka” Niteckiego, 160 złr.
- 5001 Dr. Czyczyński Aleks. „Ranek zimowy” Janowskiej, 100 złr.
- 5112 Borkowski Bolesław „W lesie” Pocięchy, 60 złr.
- 5132 Natanson Stan. Kościółce w Witkicach Grabińskiego, 40 złr.
- 5200 Jankowski Czesław „Bajka” 5 złr.
- 5230 Dr. Kiebuziński „Z okolic Krakowa” Maleckiego, 120 złr.
- 5347 Kośmiderski „Królowa Niebios” (mniejszy) 10 złr.
- 5405 N. N. „Hazar napoleoński” Rzewadowskiego 100 złr.
- 5583 Ancelewski Marceł „Album Rapperswylu, 15 złr.
- 5697 Maliński Album Sienkiewicza, 20 złr.
- 5713 Gugelhard „Prządka” Żelechowskiego, 80 złr.
- 5772 Lieko Jan „Głowa dziewczęcia” Żelechow skiego, 50 złr.

KRONIKA.

Kraków, 26 marca

Kursa ludowe Tow. „Szkoły ludowej”. Jutro w niedzielę w Bronowicach Wielkich pod Krakowem odbędzie się trzeci wykład dra Konecznego z historii Polski, oraz pierwszy wykład prof. Bujwida z nauki o zachowaniu zdrowia.

Wieczorne wykłady popularne Tow. „Szkoły ludowej”. W poniedziałek 28 b. m. o godzinie 7 wieczorem w amfiteatrze Nowodworskim, w gimnazjum św. Anny, odbędzie się pierwszy wykład dra Zofii Daszyńskiej-Golińskiej „Z ekonomii przemysłu i handlu.

Doroczne zgromadzenie członków 3 go krakowskiego Koła Tow. „Szkoły ludowej” odbędzie się w przyszłą sobotę, t. j. dnia 2 kwietnia o godz. 7 1/2 wieczorem w lokalu Tow. „Szkoły Indowej” (ulica Piłsarska l. 2, I piętro). Porządek dzienny: 1) Sprawozdanie z działalności za r. 1897. 2) Wybory członków zarządu i wydziału na rok 1898. 3) Wybór delegatów na walne zgromadzenie Tow. „Szkoły Indowej”.

Z Czytelni dla kobiet. W czwartek 24 b. m., jako w przeddzień imienin p. Maryi Siedleckiej, prezesowej Czytelni, odbyła się w lokalu tego Stowarzyszenia uroczystość złozenia życzeń szan. solenizantce przez bardzo licznie zebrane panie, oraz kilkunastu panów ze sfer naukowych, literackich i artystycznych. Serdecznie n-strój panował w zgromadzeniu, które — zasiadając następnie do gościnie zastawionych stołów — w ożywionej pogadance poruszało ważne kwestye i sprawy, przez Czytelnię kobiet inicjowane i w ostatnich czasach rzeczywistym, jak: założenie szkoły rzemieślniczej dla kobiet, oraz utrzymanie kursów im. Baranieckiego. Szereg toastów, wznoszonych na cześć prezesowej i pomysłność jej ulubionej pracy, a zwłaszcza piękne przemówienie p. dr. Daszyńskiej-Golińskiej, wywarły podniosłe wrażenie i zapał. Doroznym objawem tego był telegram, wysłany przez zgromadzenie do Biłży, gdzie właśnie odbywał się wieczór ku uczczeniu Elizy Orzeszkowej.

Odczyt dra Stanisława Tomkowicza „Z dziejów obycajów mieszczaństwa krakowskiego w XVII w.”, z przeznaczeniem czystego dochodu na budowę domu Bursy naukowo-rolniczej, odbył się wczoraj o godzinie 4 po południu w amfiteatrze Nowodworskim. Prelegent zadał sobie wiele trudu, aby przedmiot dokładnie, źródło zbadać i opracować. Na podstawie dokumentów, wyjętych ze starych archiwów sądowych, przedstawił w szerokiej ramach obraz pieniacwa dawnych mieszczan krakowskich, ich nałóg i namiętności. Obraz był dokładny, niestety jednak posiadał koloryt bardzo ponury; daremnie szukaliśmy w nim punktów jaśniejszych. Czł prelegent, że popełni niesprawiedliwość, jeżeli w malowaniu obrazu życia i obycajów mieszczaństwa krakowskiego w XVII wieku zadowolni się tylko kolorami czarnymi, czuł, że i na korzyść tego mieszczaństwa dałoby się powiedzieć wiele, widocznie jednak zabrakło mu czasu na badanie odpowiednich źródeł. Ogólnikowo pochwały rażąco odbijały od dokładnych szczegółów nagany, stanowiących prawie cały i wyłączny materiał odczytu. Mimo tylu wad, które się przed nami roztaczały w obrazie mieszczaństwa krakowskiego z XVII wieku, stawia je przecież p. Tomkowiec o całej niebo wyżej, niżeli obecne, a taki srogi wyrok dla terażniejszości motywuje tem, że dawni mieszcianie posiadali cenę biblioteki i czynili liczne zapisy na rzecz kościoła. Nie sądzimy, aby te motywa były dostateczne i aby wypowiedzianie tak pesymistycznego zapatrywania o obecnem mieszczaństwie miało rację, tem więcej, aby należało występować w ten sposób w odczycie, który obejmować powinien, wedle tytułu, tylko wiek XVII.

Całość odczytu poza temi małymi usterkami świadczy zresztą o erudycji autora, a piękna forma, w jaką przyobiegł go prelegent, wywoływała huczne oklaski audytorium. Szkoda tylko, że to audytorium składało się przeważnie nie z mieszczan, podczas gdy odczyt tak swoją treścią, jak i pięknym celem powinien był zainteresować i ściągnać szerszy ogół.

Zgromadzenie kontrybuentów podatku osobistodochodowego powiatu krakowskiego, mających prawo wyboru członków komisji szacunkowej z III. koła, odbyte w dniu 22 marca 1898 w sali Rady powiatowej krakowskiej uchwalilo głosować przy wyborach na następujących kandydatów: a) członków: 1) p. Karola Dettloffa, wła.

ściela realności i przedsiębiorcy w Pradniku Czerwonym, 2) p. Bolesława Zychowicza, dzierżawcę dóbr w Witkowicach, b) na zastępstwo: 1) p. Antoniego Rozmanita, właściciela dóbr i fabrykanta w Rakowicach, 2) p. Konrada Kithla, profesora średniej szkoły rolniczej w Czernichowie.

Ogólne zebranie członków Tow. Zaliczkowego krakowskiego odbędzie się jutro w niedzielę o godzinie 3 po południu w lokalu Towarzystwa przy ulicy Szewskiej 1. 16.

Do wpisu z dziećmi skrofulicznymi w celu przycięcia ich do kolonii leczniczej w Rabce, należą się zgłaszać do kancelarii szpitala św. Ludwika codziennie między godziną 10 a 11. Wpisy trwać będą do dnia 15 maja, po którym to dniu dalsze zgłaszania się nie będą uwzględniane.

W Związku literackim we wtorek 29 b. m. odbędzie się odczyt ks. Jana Pawelskiego T. J. na temat: „Johannes, najbówsza tragedia Sudermana“. Początek o godz. 7 wieczorem. Panie mogą brać udział w pogadance, jaka nad odczytem się rozwija.

Odczyt dra Feliksa Konecznego p. t. „Siła a prawo w historii“ odbędzie się jutro w sali Rady miejskiej o g. 5 po południu.

Dochód przeznaczony na kursa Baranieckiego.

Program wieczoru symfonicznego w poniedziałek dnia 28 b. m. w sali „Sokoła“ jest następujący: 1. Beethoven, I symfonia C dur: a) Adagio molto, Allegro con brio, b) Andante cantabile, Con moto, c) Menetto, d) Adagio. 2. Liszt, Fantazyja węgierska, wykona prof. Bolesław Domaniewski z towarzyszeniem orkiestry 56 p. p. pod kierunkiem kapelmistrza p. Marka. 3. Noskowski, Powrót, suita krakowiaków na solo tenor (p. dr. A. Jendl), chór mieszany i orkiestra. 4. Smetana, „Z czeskich łąek i gajów“, poemat symfoniczny, wykona orkiestra. 5. Smetana, Pieśń czeska, kantata na chór mieszany z towarzyszeniem orkiestry. — Początek o godz. 8 wieczorem. — Bilety sprzedaje kancelarya Towarzystwa muzycznego (Plac Szczępański, L. 3) w godzinach od 12 — 1 w południe i od 5 do 6 wieczorem.

Mitą wiadomości dla muzykalnych sfer naszego miasta możemy zanotować. W przyszłym tygodniu we czwartek d. 30 b. m. w teatrze odbędzie się koncert dwójki znakomych artystów polskich, pani Miry Heller-Olszewskiej i Władysława Floryjańskiego. Sympatyczna para śpiewaków przebywa obecnie we Lwowie, gdzie publiczność na przedstawieniach operowych zachwyca się ich pięknym śpiewem. Pani Heller-Olszewska odbyła niedawno podróż artystyczną po większych miastach Rosyi i Królestwa, a wynikiem podróży tej oprócz wielkich powodzeń kasowych było zgodne uznanie krytyki warszawskiej, iż talent wokalny artystki spójniała i jest obecnie niepospolitą zjawiskiem. We Lwowie śpiewała artystka również z wielkim powodzeniem i usaniem krytyki i sfer muzykalnych.

Z Teatru komunikują nam: We czwartek w teatrze miejskim przedstawiamy nam w białym mekcedram Piotra Deoucelle p. t.: „Urwisz“ (Les deux gosses), który w Paryżu w teatrze Ambigu cieszy się trzeci rok z rzędu olbrzymim powodzeniem. Wszystkie powagi krytyczne nadsekwąskiej stolicy, jak Sarcey, Lemaitre, Faquet i Doumic, zgłosiły się jednomyślnie, iż od „Dwóch sierot“ żadna sztuka teatralna nie osiągnie tak wielkiego i zasłużonego nie doznała sukcesu. Lepsze one od siebie groźne tragiczne sytuacyi z charakterystyczną komicznością, — komowna swańsiała i bardzo ciekawa wystawa odnosi efektywność zajmującego utworu.

Zmarli. Antoni Natter, b. nadoficer kolesi urola Ludwika, zmarł w Krakowie w 77 roku ciał.

Z sali sądowej. Przed zwykłym trybunałem sądnym, w skład którego wchodzi pp. prezydent Morełowski, jako przewodniczący, i radcy Poroselski i Ursel, oraz adjunkt Klimecki, jako wanczi, toczy się dziś rozprawa, będąca epilogiem statutowego strejku piekarskiego w Krakowie. Na ławie oskarżonych zasiada siedmiu czeladników piekarskich, obwinionych o zbrodnię gwałtu publicznego, z tych jeden Wojciech Czech, znajdując się w więzieniu śledczym i zjawia się w sali w asyście cy dozorcy więziennego, inni zaś odpowiadają z wolnej stopy. Przew. Józef Happla, staruszką 50 letnią, reszta oskarżonych liczy po 30 do 39 lat, wszyscy wyznania rzymsko-katolickiego.

Prokuratura która reprezentuje p. Chwałkowskiego, oskarża podległych o cztery odrębne występki. I tak w dniu 28 grudnia 1897 zwołano do lokalu Stow. czeladzi piekarskiej niejakiego Józefa Szczepanika, nie biorącego udziału w strejku, wśród wszystkich wypolizowano go i rozebrano. Szczepanik położył się wówczas spać, a przed drzwiami stanęła straż. Następnego dnia rano Wojciech Czech kazał Szczepanikowi położyć się na ławie i wymierzyl mu 25 kijów, zapytując go, czy życzy sobie otrzymać kij na raz, czy też w dwóch porach. I rzeczywiście egzekucję tę podzielił na dwa razy, każąc Szczepanikowi po pierwszej połowie wy począć, poczem zamknął Szczepanika w drugiej izbie i kazał go pilnować, skąd uwolnił go przez wodniczącego stowarzyszenia. Szczepanik po tem biu ciał chorował przez trzy dni. Podobnie obeszł się Czech z Markusem, Schlüsslem i Władysławem Rechowiczem, którym w podobnych okolicznościach okolicznościach wylizył 5, względnie kilkanaście kijów.

Dalej oskarżeni są: Józef Seip, Marcin Gurzul Andrzej Hajost i Jan Chmurzyński o pobicie czeladnika Jana Kłepa, który został do krwi zraniony, zaś Urban Bajon o to, że czeladnikowi Witanowskiemu groził, iż w razie niezaprzestania roboty kości mu potłucze, a w końcu Józef Happla, który przy pobiciu Szczepanika w zamkniętej izbie straż trzymał.

Obronę Happla prowadzi p. dr. B. Bilewicz, wszystkich innych oskarżonych p. dr. Garfein. D. rozprawy wezwano kilkunastu świadków.

Przesłuchanie oskarżonych zajmie dużo czasu. Pierwszą zeznawali: Seip, Gurzul, Hajost, Chmurzyński i Urban i oni do winy się nie przyznali. Obronca dr. Garfein sprzeciwił się zaprzyczeniu świadka a zrazem poszkodowanego Kłepa, ze względu na niernormalny stan umysłu. Trybunał zadanie to odrzucił i świadka zaprzysiągł.

Odnosnie do oskarżonego Bajona, Witanowski zmienił o tyle pierwotne zeznanie, iż nie wie napewno, czy Bajon mówił mu, iż ma kości potłucze, czy potłukał i czy to była grzyba, lub ostrzeżenie.

Rozprawa budzi wielkie zainteresowanie i obficie w ciekawość szczegóły, a skończy się dopiero

późnym wieczorem. O przebiegu jej napiszemy w następnym numerze.

Nieszczęśliwy wypadek zdarzył się dzisiaj rano przy ulicy Krupniczej. Piotr Leśniak, starzec 67-letni, dostał się pod konie przejeżdżającego wozu, którego strząsały mu lewą nogę. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego opatrzyło Leśniaka i odwiezło go do szpitala.

Zjazd przedstawicieli prasy słowiańskiej odbędzie się w Pradze w dniach 18, 19, 20, 21 i 22 czerwca. Udział swój z polskich dzienników zapowiedzieli: Nowa Reforma, Czas, Głos Narodu, Dziennik Polski, Przegląd, Smigus i Echo Przemyskie. Na program zjazdu złożyła się referaty o dziennikarstwie polskim, słowiańskim, słowackim, chorwackim i serbskim. Poseł Horzica wygłosi rzeecz o potrzebach piśmiennictwa słowiańskiego.

Odbędzie się także wspólny bankiet i wycieczki do Pilzna, Pardubice i Berna.

Pół tuzina. Przy wyborach uzupełniających do Rady państwa w okręgu Falkenua Graslitz wyszedł Schoenererowiec Hofer. Jest to ten sam, który już raz znajdował się w śledztwie pod zarzutem zdrady stanu za mowę, wygłoszoną w Lipsku. Schoenererowiec będzie więc teraz sześciu: Schönener, Wolf, Kittel, Iro, Türk i Hofer.

Centralny komitet wyborczy dla Galicyi wschodniej odbędzie w poniedziałek d. 4 kwietnia posiedzenie w sprawie rozpisania na dzień 12 maja, jak to w czwartek już doniesiliśmy, wyboru posła do Rady państwa z gmin wiejskich okręgu Bucacz-Czortków. Dotychczas kandydatura na ten okręg nie jest zdecydowaną, wymieniają tylko jako ewentualnych polskich kandydatów: ks. kan. Gromnickiego, prob. śac. w Bucaczu, p. Morawskiego i br. Błażowskiego; jako kandydatów ruskich: prof. Romańczuka i współredaktora Dila Budzynowskiego.

Stracenie mordercy. Z Wadowic donosi nasz korespondent: Dziś w czwartek rano wykonany tu został wyrok kary śmierci na Franciszku Włodarskim. Włodarski nie spowiadał się wcale. Na miejsce stracenia w wewnątrz dziesięciu gmachu sądowego przyszedł otoczony wojskiem i podpierany przez dwóch dozorców. Miał na sobie aresztancie ubranie. Po oddaniu katowi, gdy pomocnicy związali mu ręce i podnieśli w górę, wyrekł słowa: „Świecie, żegnam cię! Z Bogiem“, a w chwili później: „Już zamkam oczy“. Sprawa ciał trwała około 3 do 4 minut. Po skonstatowaniu śmierci, za godzinę odcięto zwłoki.

Do Wadowic, jak donosi Ruch Katolicki, przybył dnia 17 b. m. z Warszawy ks. Jerzy Kalinowski, brat powszechnie cenionego O. Rafała, przeora OO. Karmelitów bosych w Czerny. Znanem jest śmiałe i energiczne wystąpienie ks. Jerzego Kalinowskiego przy egzaminach księży w Warszawie, wobec niegodnego postępowania gubernatora Martynowa. Otóż od tego czasu rząd rosyjski nie mógł znieść ks. Kalinowskiego i pierwszym aktem jego zemsty było wykreślenie go z listy kandydatów na posady wikaryusów. Mając zamknięte przed sobą pole działania i pracy utycznej, ks. Kalinowski był niejako zmuszony wnieść podanie o paszport emigracyjny, który też w miesiącu później otrzymał, ale z twardem i oddamną niepraktykowanem zastroszeniem, aby w 24 godzinach opuścił granice państwa rosyjskiego. Był to bolesny cios dla ks. Jerzego, gdyż ten rok zakony niemieckiego wyjazdu zastał go nieprzygotowanym. Nie pomogły żadne perwersyie i ks. Kalinowski, odarty ze wszystkiego, musiał porzucić kraj i rodzinę i udać się na tułaczkę.

Obraz Gieryskiego. O Lepkiego w Berlinie odbyła się w tych dniach lietyca obrazów, na której osiągnięto wysokie ceny za płótna, wystawione na sprzedaż. Między innymi otrzymano 4.600 marek za obraz Maksa Gieryskiego „Widok wioski polskiej“.

Przyjemny klimat. W Petersburgu, w dniu 19 b. m., przy wietrze południowo-wschodnim, panowała tak silna śnieżyca, że po kilku godzinach niektóre ulice pokryte były warstwą śniegu na półtora metra grubości.

Ze Stowarzyszeń.

— Stow. rękodzielników polskich „Gwiazda“ w Krakowie, ulica Krupnicza 1. 19 (parter) w niedzielę dnia 27 b. m. daje przedstawienie amatorskie. Program obejmuje: „Żywy nieboszyk“, krotoczwila w jednym akcie G. Bely, przekład A. Walewskiego. „Monolog“ z kapletami Silbersteina. „Majster i czeladnik“, komedia w dwóch aktach ze śpiewami J. Korzeniowskiego. Początek punktualnie o godzinie 8 do 8 wieczór.

— Doroczne walne zgromadzenie członków oddziału kolary „Sokoła“ krakowskiego odbędzie się jutro w niedzielę o godz. 6 po południu w górnej sali „Sokoła“. Na porządku obrad: 1) Sprawozdanie zarządu z czynności za rok 1897. 2) Wybór 10 członków zarządu. 3) Wnioski i interpelacje członków.

— Ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa muzycznego w Krakowie odbędzie się w niedzielę dnia 3 kwietnia b. r. o godz. 4 po południu w lokalu Towarzystwa (plac Szczępański 1. 3).

Mianowania. Cesarz zamianował kanonika kapituły lwowskiej, ks. Zygmunta Lenkiewicza, scholastykiem rzymsko kat. kapituły metropolitalnej we Lwowie.

Cesarz zamianował prokuratora państwowego we Lwowie, Władysława Seredowskiego, tytularnym radcą wyższego sądu krajowego; dalej radców sądu krajowego: Romana Jamińskiego w Sanoku, Michała Czarnieckiego w Czerniowcach, Jana Komarnickiego w Brzeżanach, Włodzisława Buczackiego i Zygmunta Langa w Kołomyi, radcami wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Głosy publiczne.

Nowy słowski przemysł kupodnie sieniu austriackiego gospodarstwa mlecznego. Już od dawna pśród kierujących kół gospodarstwach utworowało sobie drogę przekonanie, że konieczne należy podnieść silnie jedną z najważniejszych gałęzi gospodarstwa wiejskiego, to jest mleczarstwo, i w ten sposób stworzyć dla ludności wiejskiej wydane źródło dochodu. Da się to jednak osiągnąć tylko przez zaprowadzenie radykalnego postępowania z mlekiem, co przyniosłoby gospodar-

stwu wiejskiemu owe kilka milionów, które z tej dziedziny dotąd szły na marne.

Podniesienie gospodarstwa mlecznego w związku z rozkwitem stowarzyszeń włościańskich, jest zadaniem nowego przedsiębiorstwa, które cieszy się zycieliwem poparciem kół kierujących. Dnia 31 marca powstaje w Wiedniu Towarzystwo akcyjne „Alfa Separator“, które ma na celu także i to, ażeby ludność wiejską zaopatrywać w maszyny, jakie do racjonalnego postępowania z mlekiem konieczne są potrzebne. Z doniosłych doświadczeń, poczynionych za granicą, ma się przez to i tu w Austrii zrobić użytek ku podniesieniu dobrobytu ludu wiejskiego. Przez zaprowadzenie niezrównanej centrifygi Alfa, wyrabianej tylko w Szwecyi, tym kraju w najwyższym stopniu rozwiniętego gospodarstwa mlecznego, mleczarstwo w Austrii osiągnie zapewne rozkwit, o jakim dotąd nikt nie marzył, a który krajom, w skład Austrii wchodzącym, przez przyrząd tak bogato wyposażonym, pozwoli skutecznie konkurować na targu światowym i przez to bogactwo narodu znacznie powiększyć. Ale i rodzimemu przemysłowi nowe przedsięwzięcie wyjdzie na dobre, gdyż Austrya, przez powstanie austriackiego Towarzystwa „Alfa Separator“, które podług wypróbowanych metod wymienione maszyny wyrabiać będzie tylko z najlepszego materiału, od zagranicy zgoła nie będzie zależna. Kapitał akcyjny Towarzystwa „Alfa-Separator“ wynosi 600.000 koron i jest rozłożony na 1.500 akcyj po 400 koron. Kapitał ten podwyższy się stopniowo do 2.000.000 koron. Papiery opiewają na nazwisko i znajdują się już w dzielnich rękach. Ponieważ nie ma i nie będzie ani subsydy, ani notowania na giełdzie, przeto nie może to być mowa o spekulacyi, albowiem nowe Towarzystwo na rzetelnej podstawie ma się liczyć z dobrem ludności wiejskiej. 557

Richtera nie dopuszczono do głosu, wskutek czego tenże ogłosił manifest do wyborców z zażaleniem na taktykę Schoenererowców. Z wystąpienia Schoenerera charakterystyczne były jego entuzjastyczne, dotyczące stosunku Schoenererowców do reszty stronnictw niemieckich w parlamencie. Zapowiedział bowiem im mniej i więcej, jak to, że stronnictwo jego zrywa zupełnie stosunki z niemieckimi postępowcami i z niemieckim stronnictwem ludowym. (Nareszcie może będzie teraz spokój! Przym. red.) Oba te stronnictwa stoją, jego zdaniem, pod komendą Luegera i antisemitów, i z nimi on, Schoenerer, nie chce mieć nic do czynienia. Po mowie Schoenerera uczyniono mu owacę, zaprawioną pruskimi wykrzyknikami: Heil!

Hanotaux o sytuacji.

Paryż, 26-go marca. Minister spraw zagranicznych Hanotaux oświadczył w rozmowie ze współpracownikiem Figara, że Francya znajduje się obecnie w dobrych stosunkach ze wszystkimi państwami, nawet z Anglią, i chyba tylko nieprzewidziane trudności mogłyby przedstawiać jakieś niebezpieczeństwo zakłócenia pokoju. W Afryce porozumienie zostanie osiągniętem. Co zaś do uporządkowania spraw w Chinach, kwestya ta potrwa jeszcze kilka lat. — Francya nie dąży do rozszerzenia swych posiadłości na dalekim wschodzie azyatyckim, lecz chce uchronić od ewentualnych niespodzianek, a równocześnie przeszkodzić rozbirowi w Chin, gdyż byłoby to katastrofą, która mogłaby wstrząsnąć posadami starego świata. Minister nadmienil w końcu, iż Francya ze swej strony uczyni wszystko, ażeby zażegnać konflikt z powodu Kuby, ponieważ Francya szczerze pragnie pokoju.

Rosya a Chiny.

London, 26 marca. Times donosi z Pekinu pod datą 24 marca, że Chiny przyjęły wszystkie żądania Rosyi. Ustępstwa, przyznane Rosyi, są następujące: 1. wydzielenie Port-Arthur na 25 lat, jako ufortyfikowanego punktu oparcia dla floty. 2. Wydzielenie Talien-Wanu, jako otwartego portu, a zrazem krańcowej stacyi kolei transamandzurskiej również na 25 lat i z prawem ufortyfikowania. 3. Koncesye, przyznane Rosyi na budowę kolei żelaznej z Petung do Talien-Wann i Port-Arthur na tych samych warunkach, na jakich wydano koncesye na kolej mandzurską.

Times nadmieniam, że Chiny zastrzegły sobie nominalne prawo zwierzchnictwa, ale w gruncie rzeczy wydzielenie to równa się prawie zupełnemu odstąpieniu. London, 26-go marca. Telegram z Pekinu, donoszący o przyjęciu przez Chiny żądań Rosyi, wywołał tutaj w całej prasie, bez różnicy stronnictw, — rozpaczliwe głosy narzekania, że rząd dopuścił do takiego zepchnięcia Anglii z jej dotychczasowego na Wschodzie stanowiska. Wszyscy nawołują, aby rząd zaniechał dotychczasowego milczenia i wyszedł z rezerwy, narażającej całe państwo na nieobliczalne szkody.

Pożyczka grecka.

London, 26 marca. Izba gmin przyjęła wniosek, upoważniający rząd do gwarantowania pożyczki greckiej. Kanclerz skarbu Hicks-Beach oświadczył, iż pożyczka wynosi 6.800.000 funtów; — przywrócenie równowagi w finansach greckich nastąpi, jak należy się spodziewać, do roku 1903.

Z ogólnej kwoty pożyczki suma 3.800.000 funtów przeznaczona jest na kontrybucyę wojenną dla Turcyi, jakoteż na odszkodowanie osób prywatnych; 1.200.000 funtów przeznaczono na pokrycie deficytu budżetowego; — dalej 1.000.000 funtów na konwersyę długów bieżących, a reszta 800.000 funtów ma być wydana ratami, w miarę, o ile potrzeba będzie złota na pokrycie ewentualnych niedoborów.

Pożyczka wydana będzie w 2 1/2 procentowych bonach po najwyższych cenach, jakie dla się osiągnąć na targu pieniężnym. Grecya płacić będzie przez pierwsze pięć lat po 2 1/2%, a potem po 3 1/2%. — Amortyzacya nastąpi w ciągu 53 lat za pomocą corocznych losowah. — Hicks-Beach wyraził zapytywanie, że Turcyja o otrzymaniu kontrybucyi wycofa swoje wojska z Tessalii. Dochód z pożyczki powierzony będzie komisji międzynarodowej i kontrybucya wypłacona będzie według umowy pomiędzy Grecyą a sześciu mocarstwami. Turcyja ma w tem własny interes, aby spełnić jak najprędzej swe zobowiązania. Anglia porozumie się z mocarstwami co do terminu i warunków wypłaty kontrybucyi, a w razie, gdyby było potrzeba wywrzeć presyę na Turcyę, mocarstwa działają będą jednomyślnie.

Zaostrzenie konfliktu.

Waszyngton, 26 marca. Wydział departamentu marynarki polecił przystąpić czempredzej do budowy dwunastu nowych okrętów i wydał rozkaz powołania do służby czynnej pewnej liczby oficerów i żołnierzy marynarki. Waszyngton, 26 marca. Prezydent Mac Kinley oświadczył w rozmowie z jednym z wybitnych członków Izby reprezentantów, że czynić będzie wszystko, co w jego mocy, aby zapobiedz wojnie i wyraził nadzieję, że mu się to powiedzie.

Waszyngton, 26 marca. Przybył tu kapitan Mariz ze sprawozdaniem komisji śledczej o eksplozji na statku „Maine“, które zostanie przedłożonem kongresowi w poniedziałek.

Waszyngton, 26 marca. Komisya Stanów Zjednoczonych, wydelegowana dla zbadania katastrofy statku „Maine“, orzekła, że przyczyna katastrofy pochodziła z zewnątrz, a mianowicie, że statek wysadzony został za pomocą miny podwodnej. Komisya zastrzegła się jednak, — iż nie zdołała dotąd stwierdzić, kto minę podłożył.

Madryt, 26 marca. Hiszpańska komisya, delegowana dla zbadania katastrofy na statku „Maine“, przyszła do wprost przeciwnych rezultatów od komisji Stanów Zjednoczonych. — Oświadcza ona, że źródła katastrofy szukać należy wewnątrz statku, i że działanie miny podwodnej jest tutaj wykluczone.

Telegraficzne i telefoniczne wiadomości „Nowej Reformy“.

Praga, 26 marca. Br. Tekendorf, który był niemieckim konsulem w Serajewie mianowany został konsulem w Pradze.

Budapeszt, 26 marca. Wczoraj rano przyszło do poważnych zaburzeń w czasie zgromadzenia, w którym brali udział czeladnicy murarscy, kamieniarscy i cieśli. Policya dokonała licznych aresztowań.

Rjeka, 26 marca. Olbrzymi pożar, który wzeszłał się od piurua, zniszczył magazyn kolejowy, gdzie znajdowało się za przeszło milion rubelskich wyrobów z juty. Silny wiatr południowy utrudniał wszelki ratunek.

Bremerhaven, 26 marca. Cesarz Wilhelm przybył tutaj wczoraj.

Kopenhaga, 26 marca. Onegdaj w nocy i wczoraj we dnie zamię śnieżna spowodowała liczne wypadki w żegludze i wstrzymanie ruchu, szczególnie na wyspie Flunen. Wskutek panującej ciemności zderzyły się przy Boerkop dwa pociągi. Trzy wozy ciężarowe strąskane. Ruch był jeszcze w południe wstrzymanym. Przy wykopie Bornholm zaginęło wczoraj w nocy 26 statków rybackich.

Kopenhaga, 26 marca. Zamknięto tu wczoraj sesyę parlamentu.

London, 26 marca. W odpowiedzi na interpelacyę Lowthera i Ashmead-Bartletta oświadczył podsekretarz Curzon, że, o ile mu jest wiadomem, odwołanie oddziału wojsk niemieckich z Krety nie oznacza wcale zasadniczej zmiany w zachowaniu się mocarstw, które także w kwestyi wycofania wojsk tureckich z Tessalii działają zgodnie. Mowca wyraził nadzieję, że gdy tylko ta sprawa zostanie załatwiona, to wejdzia na porządek dzienny nominacya ks. Jerzego general-gubernatorem Krety. Co się tyczy Chin, to narazie rząd nie może dać więcej wyjaśnień ponad te, jakich udzielił na ostatnich posiedzeniach Izby.

Rzym, 26 marca. Wskutek uchwały parlamentu zatwierdzającej raport komisji w sprawie Crispiego, złożył tenże swój mandat poselski i prosił Izbę w specjalnem piśmie o przyjęcie dymisy. Izba przyjęła ją bez rozprawy. Crispio podda się ponownemu wyborowi, ażeby w ten sposób zaprotestować przeciw orzeczeniu komisji. Mianowicie w połowie kwietnia wystąpi jako kandydat w drugim okręgu wyborczym w Palermo.

Rzym, 26 marca. Król włoski przyjął hr. Kazimierza Badeniego na prywatnem posłuchaniu.

Petersburg, 26 marca. Wydany został rozkaz carski, upoważniający Bank włościański do czwartej 4 procentowej emisji 25 milionów rubli na tych samych warunkach, jak poprzednie emisye Banku.

Jokohama, 26 marca. Amerykański doradca w gabinecie koreańskim otrzymał dymisy. Rosyjskim instruktorem wojskowym wypłacił rząd koreański wynagrodzenie w kwocie 3300 funtów szterlingów.

Z Koła polskiego.

Wiedeń, 26 marca. (Telef.) Koło polski obradowało wczoraj i dzisiaj nad piśmie klubu Stojałowskiego, w którym tenże żąda ustąpienia, dla jednego ze swoich członków, jednego miejsca w delegacyach i wyboru reprezentantów tego klubu do komisji parlamentarnych. Nad temi żadaniami toczyły się wczoraj i dziś długie, poufne narady. Na dzisiejszem posiedzeniu wystąpił referent tej sprawy z projektem odpowiedzi na pismo klubu Stojałowskiego, większość Koła polskiego jednak nie przyjęła tegoż referatu, jako nacechowanego zbyt pojednawczym i skromnym d. następstw duchem.

Struzkiewicz doniósł Kołu, że restauracya kościoła polskiego w Wiedniu jest już skończona i kosztuje 6.000 zł. Pierwsze nabieżstwo odbędzie się tam 1 kwietnia. Koszta restauracyi pokryte będą przez urządzenie loteryi na ten cel.

Schoenerer przeciw lewicy.

Podmokte, 26 marca. W stowarzyszeniu radykalnych Niemców odbyło się wczoraj zebranie z udziałem Schoenerera. Pośta sejmowego

Madryt, 26 marca. Rząd zaprzecza, jakoby nowe posiłki miały być wysłane na Kubę. Nacional ogłasza, przypisywany Maximowi Gomezowi list do generała Blanco, w którym przywódca rokoczan kubańskich zapowiada, że odrzuca wezwania do poddania się.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Michał Konopiński.

NADESZANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcyi.)

Brazy, lustra, necessary do szycia w pluszu i skórze, wielki wybór wyrobów galanterijnych francuskich oraz perfumeryę francuską i angielską poleca

MAGAZYN „AU BON MARCHE“

FILIPA EILE

w Krakowie — Rynek główny

Telefon Nr. 119. 91 26

Zwraca się uwagę na powyższy znak ochronny, wypalony na korku, jak również na etykietę z czerwonym orłem oznaczoną, celem ostrzeżenia przed częstem naśladownictwem

szczerawy alkalicznej „Gesshübler“ MATTONIEGO.

Skład fortepianów W. Barabasz i Sp. Kraków, Rynek 13. 87

Kursa telegraficzne giełdy wiedeńskiej i berlińskiej. Wiedeń, 26 marca 1898.

Table with 3 columns: Description of financial instruments (e.g., Renta austriacka, Akcje Banku), Zr. (Złoty), and ct. (centy).

Berlin, 26 marca 1898.

Table with 3 columns: Description of financial instruments (e.g., Banknoty austriackie, Krótki Wiedeń), Zr. (Złoty), and ct. (centy).

Wiedeń, 26 marca 1898.

Table with 3 columns: Description of commodities (e.g., Spirytus gotowy, Pszenica), Zr. (Złoty), and ct. (centy).

Cennik Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie. z dnia 26 marca 1898 r. godz. 1-sza w południe.

Table with 3 columns: Description of commodities (e.g., I. Waluty, II. Listy Zastawne), Zr. (Złoty), and ct. (centy).

Bezsprzecznie
największy zapas po najtańszych cenach
Obwija wszelk. rodzaju
własnego wyrobu
od zwykłego do salonowego ma na składzie
M. Derdzikowska
pod zarządem B. Dobrzańskiego
w Krakowie, ul. Ś. Jana Nr. 4. 516 4 0
Proszę przybyć i przekonać się, że wyrób mój lepszy i tańszy niż wszystkie niemieckie.

Siodło damskie prawie nowe, do sprzedania. Wiadomości u **Józefa Cichońskiego** w Ropczycach. 560 2 3

DO SPRZEDANIA:
Duży plac, w części zabudowany, zdający na fabrykę i składy przy stacji Łobzów przy Krakowie. **Maszyna parowa** 12-konna z transmisją itd.; **Automat na zaparkę**; **Piramida** z wystawy przemysłowej w Poznaniu; **Minicograf Edisona**; **Maszyna do pisania** i inne kancelaryjne drobiazgi, oraz **2000 złr.** należności książkowych z wyrokami; wszystko niżej połowy wartości do odstąpienia. Zapytania pisemne pod adres: **Fabryka „Światło” w Krakowie.** 517 3 8

Piekarnia wiejska
w Krakowie, ulica Krowoderska Nr. 130,
ma zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, że chleby wszelkiego rodzaju z powyższej piekarni pochodzące, opatrzone są zawsze marką ochronną a to dlatego, aby zapobiedz podrabianiu.
Sprzedaż tego pieczywa znajduje się wszędzie tam, gdzie są wywieszone napisy z powyższą marką ochronną.
Z poważaniem **Zarząd.** 432 4 6

Kilka sztuk **bardzo mało** używanych **ROWERÓW**
jest tanio do sprzedania w **Składzie maszyn do szycia i rowerów J. Iwanickiego następcy,** Kraków, Rynek gł. 1. 25.

Do sprzedania
Majatek 1200 mrg. obszaru w tem koło 500 mrg. pięknego lasu, budynki dobre, gotówki trzeba 140.000 złr., bank pozostaje.
Majatek 600 mrg. obszaru, w tym lasu wyżej 150 mrg., budynki dobre, inwentarza do 100 sztuk. Potrzeba gotówki 112.000 złr., bank pozostaje. 455 4 5
Majatek 1600 mrg. w tem lasu 600 mrg., budynki dobre, trzeba kapitału 80.000 złr., bank pozostaje.
Majatek lasowy 2016 mrg., cena 125.000 złr.
Majatek lasowy 500 mrg. obszaru, trzeba gotówki 7.000 złr., bank pozostaje.
Kamienice, wille, miłyny, pałacyki, do sprzedania lub zamiany, oraz poleca: oficyalistów, guwernantki, bony i wszelką służbę. — Zgłoszenia **Agencya L. Krassuskiego w Krakowie, Mały Rynek L. 6, I. p.**

Wspan. męskie i damskie pierścienie
o pokładzie prawdziwego 14-karatowego złota na srebrze, z c. k. urzędową cechą. — Za trwałość 5-letnie poręczenie.

Nr. 191 z fałszywym brylantem zlr. 2-40. Nr. 22 z szafirem i im. brylantem zlr. 190.
Nr. 145 z fałszywym brylantem zlr. 175. Nr. 37 z imitowan. turkusem zlr. 195.
Nr. 117 z imitowanym turkusem zlr. 175. Nr. 142 z fałszywym brylantem zlr. 175.
Imitowane brylanty tych pierścieni mają wspaniały ognisty połysk. 395 5 6

Obraćki ślubne
po zlr. 120. Skrawek papieru wystarcza na miarę. Nabywać można u firmy **Alfred Fischer,** Wiedeń, I., Adlergasse 12.
Wszystka za zaliczką. Za niestosowne zwraca się pieniądze. Wielki ilustr. katalog za darmo.

100 do 300 złr. miesięcznie
mogą zarobić osoby każdego stanu we wszystkich miejscowościach niezawodnie i uczciwie bez kapitału i ryzyka, sprzedając prawnie dozwolone papiery państwowe i losy Zgłoszenia: **Ludwik Österreicher, Buda-pest, VIII., Deutshgasse 8.** 249 10 10

Artykuł powszechny, który się przyjął świetnie we wszystkich krajach.
KALODONT
Sarg'a środek do czyszczenia zębów uznany za niezbędny
(przez władze sanitarne badany).

Bardzo praktyczny w podróżach. Aromatycznie orzeźwiający. Wszędzie do nabycia.
Że dla naszego zdrowia i dobrego wyglądu należyte trawienie jest rzeczą bardzo ważną, wie o tem każdy, a przecież tak mało zwracamy uwagi na to, że zdrowe zęby są do tego pierwszym, niezbędnym warunkiem. Stare przysłowie niemieckie, które powiada: „Gut gekaut ist halb verdaut“, powinniśmy zawsze mieć w pamięci.
Nadworny dentysta, radca ces. **E. M. Thomas** w Wiedniu, prof. Dr. Koch i inne powagi na polu naukowym, w końcu Dr. W. D. Miller, profesor przy zakładzie dentystryczym uniwersytetu berlińskiego, w dziele swojem: „Die Mikroorganismen der Mundhöhle“, Lipsk 1892 r., wykazali dowodnie, że w jamie ustnej, gdzie jest wilgotno i ciepło, tworzą się ustawicznie i w niesłychanie wielkiej ilości pierwsiastki trujące i że powstającym stąd chorobom, które często są nader niebezpieczne, zapobiedz można tylko przez stosowne i staranne czyszczenie ust. Ścisły związek między „zepsutymi ustami“ a „zepsutym żołądkiem“ został wywiecony dopiero przez te nowe gruntowne badania.
Woda sama atoli nie usuwa tych zarodków trujących. To osiągnąć można tylko przez używanie — a to najlepiej rano i wieczór — antyseptycznie działającego, starannie przyrządzonego i wypróbowanego środka do czyszczenia zębów, takiego, jakiego w sposób powszechnie uznany dostarcza „Sarga Kalodont“, którego używanie wzrasta stale tak, że dzisiaj w niego zaoopatrują się już miliony, co świadczy najwymowniej o wartości tego środka. — Rousseau powiedział: „Kobieta, która ma piękne zęby, nigdy nie jest brzydka!“ Ale nietylko piękność i wdzięk na uśmiechniętej twarzy osiąga się przez pielęgnowanie zębów w ten sposób, lecz co ważniejsza, zapewniamy sobie zarazem zdrowie i dobry wygląd aż do późnych lat.
Świadczy o prawdziwości tego, co tu powiedziano, uznania i zamówienia z najwyższych sfer dołączają się zawsze. 1821 2 2
Trzeba się strzedz przed naśladowcami oszukańcami, żadnej wartości nie mającymi, a w opakowaniu tak samo wyglądającymi!

Matki! Nim kupicie wózek dla dziecka, przejrzyjcie lub każeć sobie przysłać za darmo i oplatnie ilustrowany cennik nowych, higienicznych wózków, do siedzenia i leżenia dających się ustawić oraz rozbrać i wymyć, jakie wybrała.
L. BAUMANN, c. k. właściciel przywileju, **Wien, VI., Millergasse 6.**
Ostrzeżenie przed kupowaniem lichych naśladowców. Wózek prawdziwym jest tylko wtedy, jeżeli na jego dnie z drzewa wypalony jest taki znak ochronny, jak tu obok. 448 2 0
Skład w Krakowie: M. Niemetz, Sukiennice 30.

NA SEZON WIOSENNY I LETNI
POLECA 526 6 6
Bazar Krajowy
Zywieckiej Fabryki Sukna
Stefana Kossutha i Spółki
w **KRAKOWIE**
wielki wybór **najmodniejszych kurtów** własnego wyrobu na ubrania męskie, jak również i innych pierwszorzędnych fabryk galicyjskich — po cenach niskich, stałych.
Sukna na mundury szkolne i sokolskie znajdują się stale na składzie.

Wiedeńskie panie zawdzięczają swą **piękność**
w pierwszej linii używaniu **najprzyjemniejszej, najsukuczniejszej i najsympliczniejszej**
Oryginalnej Pasty Pompadour,
wynalazionej przez s. p. Dr. med. **A. Rixa.** Ten środek piękności po użyciu go wywołuje **żywy, świeży kolor twarzy, oświecając ją** i sprawiając **zmarzniętą, szarawą cerę** nawet do najpóźniejszego wieku, usuwa, za co się ręczy (i w przeciwnym razie zwraca pieniądze), pi gni, plamy wątrobiania, ślady ospy, **trądziki, czerwoność, wszelkie nieczystości skóry;** używają go już od lat 40 **najdostojniejsze osoby, arystocyty i t. d.,** jak tego dowodzą świadectwa i podziękowania, które można przeglądać. Dowodem dobroci i nieszkodliwości tego środka piękności jest jego **40-letnie istnienie,** podczas którego pojawiły się i znikły tysiące tego rodzaju środków. Cena stoika na 6 miesięcy zlr. 1-50. Stoiki na próbę po 60 ct. 404 5 26
Mleko Pompadour
nadaje skórze natychmiast białeść mleka, która nie znika z twarzy nawet po umyciu. O zgin flakon zlr. 1-50. Mydło Pompadour różowy, kremowy, biały zlr. 1-25. Zwrócić się z zamówieniem do **Rix Dr. Wtwe. Söhne (Antix & Bruder),** którzy jedynie wyrabiają prawdziwe wytwory Rixa, w Wiedniu, Praterstr. 16. Przy kupnie przyjmować tylko plombowane pakiety. — We Lwowie ma **S. Rucker.**

SAINT-RAPHAËL
WINO „SAINT-RAPHAËL“
zawierające tanię, wytwarzające krew i siłę naturalną, odżywcze wino lecznicze, smaku doskonałego, usilnie zalecane przez największe lekarskie powagi w dziełach lekarskich prof. **Boucharda med. fakul. w Paryżu, prof. Chromela, Rostona, Grisele, Crouseau,** wszystkich powag lekarskich pracujących w szpitalach paryskich, jak niemniej tutejszych przeciw anemii, cierpieniom żołądka, blednicy w czasie rekonwalescencji u młodych kobiet i dzieci.
Do nabycia w Krakowie w apt. **K. Wisniewskiego,** we Lwowie w apt. **P. Mikolascha i Z. Ruckera,** jak i we wszystkich większych aptekach, drogueryach i w handlach win i delikatesów. 232 15 16
COMPAGNIE DU VIN DE „SAINT-RAPHAËL“
jeneralny reprezentant dla Galicji i Bukowiny
A. Rosenthal w Lwowie, ulica Karola Ludwika Nr. 37.
Broszury niemieckie, polskie i francuskie na żądanie darmo wysła zastępca.

Wagon 10.000 kg. czyli 120 hektolitrow
najlepszego wapna **krakowskiego**
sprzedaje po **60 zł. loco Kraków**
JAKÓB BETTER
właściciel składu materiałów budowlanych i fabryki wyrobów betonow.
w **Krakowie, ulica św. Jana Nr. 8.** 451 8 15

LINOLEUM
Ia 3 1/2 mm grubości, jednobarwne 2 zlr. 25 ct., w desenie 2 zlr. 55 ct. za metr kwadratowy
IIa 2 1/2 „ „ „ 1 „ 70 „ „ 1 „ 95 „ „ „ „
IIIa 1 1/2 „ „ „ 1 „ 25 „ „ 1 „ 45 „ „ „ „
najtrwalsze przykreie podłogi całej, użyte być może także jako chodnik lub przed umywalnie, albo jako dywan wielki.
F. C. Collmann's Nachfolger A. Reichle, Wiedeń, I., Kolowratring 3. 518 2 12

Wielki skład Win Wypiańskich
Dr Nieć, Franiczewi i Pawiczi
w **Krakowie, Rynek głow. L. 26,**
polecają swoje 500 6 13
WINA
stołowe, białe i czerwone od zlr. 1-60 garniec, deserowe, słodkie i wytrawne, tylko prawdziwe i naturalne w beczkach i fiaskach, na prowincję tranzyto.

PRAWDZIWE KAUCZUKOWE Drukarnie Czcionkowe
W KAŻDYM JEZYKU I WIELKOŚCI
oraz **stampille i pieczęcie**
nabywaj Pan tylko wprost u **J. Lewin'a,** fabryki stampilij i czcionek w **WIEDNIU, I., Adlergasse 14k.** Telefon 12179.
Całkowita ręczna drukarnia wraz z patentow. przyrządem do przytrzymywania, szczypekami i poduszeczką utrzymuj. stałe farbę, do sporządzania rozmaitych druków: kart wizytowych, adresowych, kopert, cyrkularzy itd. kosztuje:
z 80 czcionek zlr. 1-20
z 130 „ „ 2-
z 190 „ „ 2-50
z 225 „ „ 3-
z 320 „ „ 3-75
z 400 „ „ 4-30
Za niestosowne zwraca się pieniądze. 198 10 0
AGENTÓW potrzeba. Cennik darmo i oplatnie.

Patenty na wynalazki
inż. **Kazimierz Ossowski**
międzynarod. biuro patentowe
Berlin, W. Potsdamerstrasse 3. 258 18 104
WĘGIEL KAMIENNY i koks
najtańszy i najlepszy, w całych wagonach, sprzedaje Dom komisowy i spedycyjny **Menderera w Przemysłu.**

J. G. Lipki c. i k. wyłęcz. uprzyw.
pasta do wywabiania plam
„PASTA MAGICA“
Jedynie czarodziejsko i niezawodnie działający
najlepszy środek w świecie do wywabiania plam, którego użyć można na nie wiedząc jak kłiowych materyach i barwach, nie potrzebując płac lub trzeć, i który nie pozostawia żadnego śladu. 245 10 20
Dostać go można wszędzie w stoikach po 20, 30 i 50 ct.
C. i k. uprzyw. właściciele **S. Koránt** w Wiedniu, IX, 3, Währingerstr. 22.

Dom handlowy pod firmą Fr. Lenert
w **Krakowie, ul. Sławkowska Nr. 6,** poleca 530 3 3
Farbę woskową do froterowania
Nr. 0 bez koloru, Nr. 1 jasną, Nr. 2 ciemną, Nr. 3 najciem., litr 35 ct. Wskazana jest Nr. 0 dla deseniowych posadzek, Nr. 1, 2 i 3 na stare posadzki lub podłogi. **Masa krakowska** woskowo-terpentynowa biała bez koloru, kilowa puszka zlr. 1-50, 1/2 kilowa 80 ct. Nr. 1, 2 i 3 z kolorem kilowa puszka zlr. 1-20, 1/2 kilowa 65 ct. Ma a krakowska nadaje się na twarde posadzki, dalej na odrotrowanie poprzednio płynną woskową farbą zapuszczonych i także na pomalowanych farbą pokostową, lakierową lub spirytusową, ponieważ ostatnie nie rysują się po pociągnięciu masą krakowską i utrwalają bardzo takowe. Poleca się również **burzynyową** kilową puszkę po 90, 80 i 70 ct., pokostową po 45 ct., **Linoleum** za pędzlem schnącą po 90 ct. kilo. — Moje farby woskowe są z pszczelnego wosku, wyrobione są bardzo trwale i świecą się ładnie.

ELIZA HOLZBOCK
Wrocław, Kaiser-Wilhelmstr. 1. 9,
Pensyonat i kursa wyższego wykształcenia dla panien wyzn. izrael. 369 6 6
Najlepsze polecenia. — Prospekt na żądanie.
NAJLEPSZE HYGIENICZNE Towary Gumowe
do celów sanitarnych polecają 401 5 0
ReimSpółka
w **Krakowie, Rynek 37, linia A-B.**
Ceniki darmo. — Wszystka dyskretnie.

NASIONA
buraków pastewnych we wszystkich gatunkach — **marchwi pastewnej olbrzymiej,** oraz **nasiona ogrodowe i warzywne,** wszystkie świeże z gwarancją kiełkowania, już otrzymany i poleca 552 2 4
handel Edwarda Fuchsa
w **Krakowie,** zaś **świeża kukurudza amerykańska „koński ząb“**
nadejdzie w połowie kwietnia b. r.

Esencję octową do robienia octu stołowego, do potraw i ogórków; fiaska esencyj 25 ct. wystarczy na 4 litry octu;
Mydło czeremchowe najlepsze ze wszystkich mydeł toaletow; usuwa **piegi, liszaje,** plamy i wszelkie wyrwy skórne, cena 30 ct.;
Ziółka piersiowe Dr. Seeburgera, jedyny środek przeciw katarom, kaszlowi, zapaleniu, chrypiek itd., puszka 20 ct., poleca 77 35 0
apteka M. PRONIA, Kraków, Rynek gł. Nr. 13.

Jęczmień do siewu w workach po 100 kilo i **ziemiaki** do sadzenia w workach plombowan., z odstawą do kolei, po zlr. 3-50, są do nabycia **Zarządzie dóbr Piaski,** poczta **Czechów.** 562 2 3
12
i więcej zdolnych i pracowitych **KAMIENIARZY**
do twardego, ślaskiego, zielonego piaskowca znajduje zaraz zatrudnienie za **dobrem wynagrodzeniem.** — Bliższa wiadomość listownie. **Warszawa Heurteux & Lilpop, Srebrna 12.** 128 2 6

HUMPOLECKI SKŁAD SUKNA
i letnich pakłaków (lodenów), damskich lodenów, MODNYCH MATERIJ NA SUKNIE, na zarzutki i haweloki z czystej wełny owczej po cenach niskich POLECA 550 2 10
Karol Kocian
handel sukieniczny w **Humpolcu (Czechy).**
Próbki do próżnienia wysła oplatnie.

Dla dogodności Szanow. Publiczności otworzony został **Skład fabryczny pierwszej krakowskiej fabryki**
malowania na porcelanie Hirscha Chajesa
w **Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 71.**
Przyjmuje wszelkiego rodzaju zamówienia i uzupełnia w malowaniu na porcelanie według wzoru. Wykonuje również bardzo starannie napisy, monogramy i t. d.
Sprzedaż wyrobów uskuteczają się po cenach fabrycznych. 478 5 6

Ochronna marka: **Kotwica.**
Liniment. Gapsici comp.
z apteki Richtera w Pradze, uznane jako znakomite uśmierczające nacleranie; po cenie 40 kr., 70 kr. i 1 fl. do nabycia we wszystkich aptekach. Tęgo **powszechnie ulubionego środka domowego** należy zawsze żądać tylko w butelkach oryginalnych z naszą ochronną marką „Kotwica“ z apteki Richtera i z przezornością uznawać tylko butelki z tą marką jako wyrób oryginalny. **Apteka Richtera pod złotym lwem w Pradze.**

Pora wiosenna 1898 roku.

Dom towarów modnych

D. LESSNER

w Wiedniu, VI., Mariahilferstrasse Nr. 81-83.

Niezmiernie wielki wybór w materyach mody!

Najlepsze, najdoskonalsze jakości!

Ceny najniższe, bez żadnej konkurencji!

Najsłynniejszy skład w całej monarchii!

(Założony w r. 1874).

Największy i pierwszy dom wysyłkowy.

Na prowincję zbiory próbek i bardzo obfite dzienniki mód (obejmujące wszystkie nowości, jakie są na składzie) na żądanie zadarmo i opłatnie.

Nowości!

Materye wełniane od 30 ct. do zhr. 3.60
Materye jedwabne od 65 ct. wżwyż.
Lewantyna, niepełznąca, od 14 ct. do 32 ct.
Najświeższy, powabny, angielski, najlepszy zefir, od 19 ct. do 52 ct.

Piękność niezawodna

otrzymuje się przez użycie Kremu twarżowego J. Wisniewskiego, który w przeciągu kilku dni usuwa piegę, liszaję, wagner i wszelkie wyrzuty, czyniąc skórę piękną, białą

ANTONI SCHULZ w Krakowie, ul. Szewska, L. 18, poleca swe dobre i naturalne

Oedenburskie Wina białe po 50, 65, 75 ct. i 1 zhr. butelka, czerwone po 55, 65, 80 ct. i 1 zhr. butelka.

Na Post! Handlowa Spółka rybacka „Union“ w Krakowie, ulica Rybaki pod Zamkiem, 549 65 0

Ceny targowe: Karpie przednie, poniżej kilogr., 1 ko 68 ct. kilogr. 1 „ 75 „ powyżej 1 „ 85 „

Na Post! Nowa siła męska, nowa rzeźność i świeżość życia, nowa ufnosć w siebie, nowa pamięć, nową zdolność do spełniania zawodu, nowe uprzyjemnienie życia.

Dra Sandena Elektryczny Pasek leczy niezawodnie z goścońca, reumatyzmu wszystkich członków, nerwowości, bezsenności, braku apetytu, influenzy i chorób od morfiny pochodzących, neuralgii, napadów histerycznych, błędnicy, porażen, dolegliwości w pacierzcu, kurczów, bóla serca, uderzenia krwi do głowy, zawrotu głowy, hypochondry, duszności, szumu w uszach, zniechęcenia rąk i nóg, zimnych potów, chorób skórnych, usuwa nieprzyjemny oddech, koki, ból zębów, słabość kobiece. Gdzie wszystko okazało się daremnym.

Dra SANDENA elektrycznego paska. Stabowici mężczyźni, stabowite kobiety i dzieci - wszyscy powinni nosić elektryczny pasek Sandena.

ZMIANA LOKALU. Niżej podana firma przeniosła swój skład z ulicy Floryańskiej Nr. 34 do domu na rogu ulicy Szpitalnej Nr. 40 (naprzeciw teatru). SINGERA MASZYNY DO SZYCIA

W. Stachowicz krawiec cywilny i wojskowy w Krakowie, Rynek główny, L. 30, poleca bogato zaopatrzonego skład wszelkiego rodzaju UNIFORMÓW

K. Zieliński OPTYK I MECHANIK, Kraków, Rynek 39, linia A-B, poleca w wielkim wyborze wszelkie wyroby optyczne, maszyny elektryczne z prądem stałym i indukcyjnym, oraz wszelkie urządzenia dzwonek elektrycznych i telefonów.

Nasiona nawozy sztuczne Ernesta Bahlsena w Krakowie. Biuro pierwsze (nadawcze) ul. Karmelleka 21, Magazyn 23.

ZAKŁAD JUBILERSKI B. Armatowicza (Rynek główny Nr. 17 w Krakowie) poleca swój Magazyn wyrobów złotych i srebrnych.

Pierwsze galicyjskie łomy i wyroby z marmuru „św. Teresa“ w Tenczynku, o. p. Krzeszowice. Wykonuje się wszelkie wyroby z marmuru czarnego i różnobarwnego oraz z syjenitu, granitu i kamienia Trembowelskiego.

R. Tschörnera PIERWSZA berneńska chemiczna pralnia i farbiarnia. garderoiby prutej i nieprutej, aksamitów, materyj meblowych, firanek i t. d.

PIERWSZY NAJTANSZY SKŁAD Ubiórów Męskich i Dziecięcych istniejący od roku 1850 ALBERTA KOHNA pierwszorzędnego krawca wiedeńskiego

Pora wiosenna i letnia 1898. Prawdziwe berneńskie materye Odcinek 3-10 metr. zhr. 2.95, 3.70, 4.80 z dobrej prawdziwej długi, na całkowite zhr. 6 - z lepszej ubranie męskie wy- wężny starczający, kosztuje zhr. 7.75 z wybornej tylko zhr. 9 - z bardzo wybornej owczej zhr. 10.50 z przewybornej

Fürstenhof Kapfenberg (Styrya), modnie urządzonego domu kąpielowego z salami do mechanicznej szwedzkiej gimnastyki leczniczej.

Ulica Ferdynanda Nr. 32
vis-à-vis „Platteis.“

W. Stanek'a hurtowny handel herbaty rosyjskiej w Pradze,

Administracja i magazyny
ul. Władysława 17.

poleca prawdziwą rosyjską herbatę karawanową z ostatniego zbioru, uznaną za najlepszą.

„Prawdziwy rum Jamaika“ aż do oryginalnych flaszek Kingston.

Pisemne zamówienia załatwia spieszenie i jak najlepiej mój oddzielny oddział wysyłkowy.

Meble bambusowe własnego wyrobu.

Wysyłki wyżej 10 złr. w. a. następują opłatnie.

Illustrowane cenniki zadarmo i opłatnie.

64 15 0

Najlepsza francuska bibułka

„LE GRIFFON Patent“

Palacych!!!

Palacych!!!

Osoba w średnim wieku, uzdolniona w szybi ubrań dziecięcych, poszukuje obowiązku bony lub panny służącej. Zgłoszenia pod 565 przyjmuje Administracja „N. Reformy.“ 565 1 3

Zakład wyrobów rzeźbiarskich firmy **J. T. J. Komendziński w Zakopanem** kupuje zdrowe drzewa na rzeźby, a mianowicie: gruszkowe, dębowe, orzechowe, brzoźtowe, sliwkowe, jaworowe, lipowe w kłocach lub deskach. — Zgłoszenia przyjmuje Komendziński w Dreźnie (Dresden, Sachsen.) 566 1 6

Założony w r. 1806
HANDEL WIN
pod firmą
J. Gralewski
w Krakowie, ul. Grodzka, 44,
utrzymuje na składzie wina węgierskie, austriackie, francuskie, reńskie i inne, oryginalny Cognac i araki francuskie, oraz wystawia sliwownicę syryjską i sprzedaje je w większej lub mniejszej ilości po cenach umiarkowanych.
Składy transytowe dla prowincji przy ul. Kanoniczej, L. 20, ul. Brackiej, 13, i ul. Stolarskiej, L. 5. 567 1 8
Cenniki bezpłatnie.

Dla budujących.
Realność przy ulicy Szlak, położenie południowe, złożona z parterowego domu w ogrodzie, stanowiącym parcelę frontową 21 metrów szeroką, mury boczne dwupiętrowe, obciążona nieznacznym długiem bankowym — do sprzedania lub zamiany na realność większą ewent. z dojazdem. Bliższa wiadomość w Administracji „Nowej Reformy“. 572 1 4

W sali Hotelu Kleina ul. św. Gertrudy codziennie przedstawienia
„Dioramy“
obrazów świetlnych.
Serya I. 48 obrazów przedstawiająca sceny z życia Chrystusa Pana od narodzenia aż do Jego męczeńskiej śmierci i Wniebowstąpienia. 543 1 3
Serya II. 60 obrazów: Misyse katolickie w Afryce, Zanzibarze, Tanganice i t. d.
Ceny miejsc: Krzesła I-rzędne 1 złr., Krzesła II-rzędne 75 ct., Krzesła III-rzędne 50 ct. Parter 20 ct. Dzieci na krzesła płacą połowę. Uczniowie wszystkich szkół płacą na parter tylko 10 ct.
Początek o godzinie 7 wieczór.
z poważaniem Dyrekcya.

POMADA PHÖNIX
na wystawie dla pielęgnowania zdrowia i chorób w Stuttgarcie 1890 r. odznaczona, podług orzeczenia lekarzy i licznych podziękowań uznana jest za jedyny istniejący, rzeczywistnie skuteczny a nieszkodliwy środek, co daje damom i mężczyznom wspaniałe i bujne włosy, a zapobiega ich wypadaniu i tworzeniu się łupieżu. Także zupełnie młodym mężczyznom daje silne, okazałe włosy. Poręczenie za skutek i nieszkodliwość. Cena słoika 80 ct., z przesyłką poczt. lub za zaliczką 90 ct. 558 1 13
K. Hoppe, Wiedeń, XV., Pouthongasse 3.

„ŚMIGUSY“
Pisanki, Zajęczki i t. p. w rozmaitych kształtach oraz w wielkim wyborze.
Rozpylacze kieszonkowe do perfum.
Perfumy, wodę kolońską do oblewania w „Poniedziałek.“
Farby na jaja w pięknych kolorach.
Farby roślinne (bez truciźny) do zabarwienia cukrów, potraw i likierów.
„Alpestre“ i „Sudetia“ z roślin alpej. i sudeckich do samodzieln. sporządzania likierów „Chartreuse“ i „Sudetia.“

Na zbliżające się Święta Wielkanocne!

Linoleum, Ceraty, Rogózki, Chodniki.

Farby i lakiery do podłóg, Masę francuską i woskową do podłóg, Artykuły dla potrzeb domowych.
Lakiery, pasty, kremy do konserwowania bucików żółtych, Kalosze rosyjskie, Pantofelki domowe.

Reim i Spółka, Rynek L. 37, Kraków.

ARTYKUŁY PIWNICZNE:
Pipy i wentyle do beczek.
Węże gumowe do ściąg. płynów.
Lewarki gumowe patentowane.
Napełniacze patent. do flaszek.
Korki do butelek.
Korki do flaszek, z figurkami i kluczami.
Maszynki do korków. duże i ręcz.
Aparaty do toczenia piwa.
Korkociagi i druty do wyciągania korków.
Kapsle do butelek.
Smółka do lakowania butelek.
Maszynki do mycia flaszek.
Szczotki i śróty do mycia flaszek.
Środki do czyszczenia, klarowania i filtrowania. 446 3 5

Zastawione losy
wykupujemy (po nadesłaniu nam listów zastawnych) dla ich właścicieli, przyjmujemy je po pełnym kursie i przewyżkę wypłacamy gotówką, oraz — na życzenie — oddajemy **tesame losy z temsamymi seryami i numerami na umiarkowane miesięczne raty** tak, że właścicielowi pozostają wszystkie prawa **własności i gry**, jakie posiadał przedtem. Spłacanie procentów odpada zupełnie. W tensam sposób odkupujemy **oryginalne losy** oraz sprzedajemy je właścicielowi napowrót na **raty miesięczne**. Zlecenia wykonujemy ściśle, a na zapytania odpowiadamy w języku polskim, nic za to nie licząc. 532 2 8
Dom bankowy i Kantor wmiłany **Fischl & Bondy**, Praga, Przekopy 2 „Spinka.“

Na Święta!
Pierwsza Fabryka Wyrobów Cukierniczych pod firmą **Józef Siermontowski** w Krakowie, ul. Bracka Nr. 6, poleca:
w wielkim wyborze Pisanki, Baranki, Kwiaty karmelowe, Maczek cukrowy, Masę migdałową i orzechową, Lukier do ciast.
Przyjmuje zamówienia na **Torty, Przekładane, Serniaki, Baby i jajeczniki.** 564 1 6
Na prowincję zamówienia najstaranniej opakowane. — Bennisz darmo i opłatnie.

XVIII. Porządkowe Zwyczajne
ZGROMADZENIE OGÓLNE
Członków
Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie
„Spółki zarejestrowanej z nieograniczoną odpowiedzialnością“
odbędzie się
za rok 1897 w **Niedzielę dnia 27 Marca 1898 r. o godz. 3 popołudniu** w lokalach biurowych Towarzystwa przy **ul. Szewskiej pod L. 16,**
o czem się strony interesowane zawiadamia.
PORZĄDEK DZIENNY:
1. Zagajenie posiedzenia przez Prezesa Rady nadzorczej, wybór sekretarzy do spisania protokołu z tegoż Zgromadzenia, jakoteż wybór skrutatorów.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi i Rady Nadzorczej z czynności całorocznych i bilansu za rok 1897.
3. Wnioski Komisji kontrolującej względem udzielenia Dyrekcyi absolutoryum, uchwalenie wysokości dywidendy, wypłacić się mającej członkom.
4. Wybór 8 członków do Rady Nadzorczej z kadencji r. 1895 i 1 członka z kadencji r. 1896.
Bilans i sprawozdanie za r. 1897 przejrzeć można w biurze Towarzystwa Zaliczkowego. 483 2 2
Sekretarz: **St. Machniewicz.** Prezes: **Dr. Józef Kopff.**

NA „ŚWIĘTA WIELKANOCNE“
poleca
DOM HANDLOWY ANTONIEGO HAWELKI
w Krakowie
Półgąski pomorskie, Rolady, Pa-sztety,
Szynki westfalskie, Pulardy i Kapłony styryjskie,
Wódki gdańskie, Likjery francuskie holenderskie,
Wina szampańskie, smaczne, najlepsze marki,
Wina węglerskie stołowe.
Przesyłki na prowincję skutecznie odwrotnie. 568 1 3

Herbatego podfosforanowy syrop wapienno-żelazisty.
Ten od 28 lat zawsze z dobrym skutkiem używany, także przez wielu lekarzy jak najlepiej oceniony i polecany **syrop piersiowy, usuwa flegmę, usmierza kaszel, zmniejsza poty, podnieca apetyt, przyspiesza trawienie, wpytywa dodatnio na odżywienie, wzmacnia ciało i sił dodaje.** W syropie tym znajdujące się żelazo w formie łatwej do przeskroczenia przyczynia się niezmiernie do **tworzenia krwi**, zawarte zaś w nim rozpuszczalne **sole fosforanu wapna** pomagają u słabowitych dzieci **tworzeniu się kości.**
Cena 1 flaszki złr. 1:25, pocztą 20 ct. więcej za opakowanie (Półówek niema).
Prosimy żądać zawsze wyraźnie „Herbatego syropu wapienno-żelazistego“. Jako znak prawdziwości znajduje się na szkle i na kapsli wypisane wpułkami literami nazwisko „Herbatego“, a nadto każda flaszka opatrzona jest **urzędowo protokółowanym znakiem ochronnym** takim, jaki się tu obok znajduje.
Na te znaki prawdziwości prosimy zwracać uwagę.
Główne miejsce wysyłkowe
w Wiedniu, apteka „zur Barmherzigkeit“, VII/1 Kaiserstrasse 73 i 75.
SKŁADY: w KRAKOWIE ma E. Stockmar apt., W. Redyk apt., K. Wiszniewski apt.; w LWOWIE Z. Rucker apt. pod „srebr. Orłem“, F. Mikolasz apt., J. Wiewiórski apt. i H. Blumenfeld apt., A. Sklepiński, J. Beiser, C. Krzyżanowski; w BIAŁYM J. Kolassa, A. Fuchs i R. Keller; w BORSZCZOWIE M. Niemcewowski; w BRZEŻANACH A. Durst apt.; w CZERNOWCACH J. Mahl apt., Dr. J. Barber, W. v. Alth; w DORNA WATRA F. Fritsch; w DROHOBYCZU G. Kozubowski; w GRODKU J. Heschelles; w GURAHUMORA E. Botezat; w HORODENCIE M. Asenowski; w JAROSLAWIU J. Rehm, L. Grzymała Wistocki; w JASLE R. Palch; w KAMPOLUNG F. Fritsch; w KOZŁOMY J. Sidorowicz, E. Stenzel, K. Br. Witosławski; w KOPYCZYŃCACH M. Roder; w KRYNICY H. Nitribit; w MIELCU A. Pawlikowski; w NIŻANKOWICACH W. Włodzimierski; w PODWOŁOZYCZKACH D. Schneider; w PRZEMYŚLU A. Małkowski, J. Lepiankiewicz; w PRZEMYSŁANACH E. Baranowski; w RADOWCACH P. Rossigno, A. Deceni; w SĄDÓGÓRZE Rubinowicz; w SANKOKU F. Giala; w SAMBORZE I. Aleksiewicz; w ŚNIATYNIE F. Niemcewowski; w SUCCZAWIE E. Botta, J. Schmid; w STANISŁAWOWIE A. Bell, J. Macura, A. Strzemecki; w STOROZYNCU H. Fullenbaum; w STRYJU L. Gärtner; w TARNOPOLU H. Kahane, M. Krzyżanowski, L. Fleischmann; w TARNOWIE St. Pawłowski; w WILAMOWICACH F. Schneider; w WINNIKACH K. Bauman; w USTRZYKACH J. Riedl; w ŻÓŁKWI A. Dadlec apt. 1:6 14 14

Nerwowi
powinni się zapoznać ze sposobem leczenia od 15 lat zaprowadzonym i przez profesorów i lekarzy praktykujących oraz przez publiczność w kołach coraz szerszych używanym, który polega na wierzchnim zmywaniu, nieszkodliwym, taniem, a zdumiewająco skutecznem.
Zażywać broszurki **Romana Weissmanna: „O chorobach nerwowych i udarze mózgowym.“**
Broszurka ta wyszła w 25 wydaniu, a można ją otrzymać bezpłatnie przez księgarzów: **Carl Valentin's Sohn, Pięćkościoty (Fünftkirchen).** 556 1 6

Od dawien dawna ze swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą **HERBATĘ ROSYJSKĄ** zbioru majowego amatorom tejże poleca **handel W. ADAMOWICZA** w Brodach na pograniczu rosyjskiem. 21 24 0
1 funt „Familiijnej“ bardzo dobrej . . . 1.40
1 funt „Melange de Moskau“ w oryg. opak., najlepszej . . . 2.50
1 funt „Imperial“ cesarskiej, w oryginalnem opakowaniu . . . 3.50
1 funt Wysoków z najlepszych herbat kwiatowych . . . 1.20
Znakomitej Kawy „Ceylon“ franco 5 kilo . . . 9.50

LIEBIGA Company
wyciąg mięsny **pepton mięsny**
prawdziwy tylko wtedy, jeżeli jest z nazwiskiem **Liebiga**, wypisanem niebiesko w poprzek etykiety! Wszystkie większe książki kucharskie teraźniejszości sławią go i polecają do poprawienia i nadania posilności rosółom, sosom, jarzynom i wszelkim możliwym potrawom mięsnym.
jest dla swej nadzwyczaj łatwej strawności i wielkiej pożywności wyborynym środkiem pożywienia i wzmożenia dla osób wężych, chorych, niedokrwestych, zwłaszcza zaś dla mających dolegliwości żołądkowe; dla pielęgnowania chorych nieoceniony!
379 19 24
934 2 6